

**SLUŽBENI VJESNIK
POREČKE I PULSKE BISKUPIJE**

Godište LXVIII. 2017. broj 2.

Izdaje:
Biskupski ordinarijat u Poreču
Dobrilina 3, 52440 POREČ

Uredio:
Sergije Jelenić,
kancelar

tel.: +385 (052) 432 064
faks: +385 (052) 451 785
e-mail: Biskupija@ppb.hr
kancelar@ppb.hr

ISSN 1331 – 761X

KAZALO

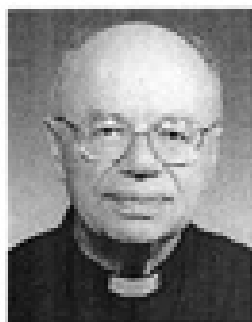
IN MEMORIAM	3
SVIM SVEĆENICIMA, REDOVNICIMA I REDOVNICAMA U POREČKOJ I PULSKOJ BISKUPIJI	6
SVIM BISKUPIMA HBK I BKBIH	7
MONS. ANTUN SREČKO BOGETIĆ - BIOGRAFIJA.....	9
MONS. ANTUN BOGETIĆ BISKUP POREČKI I PULSKI	15
PORUKA BISKUPA MONS. DRAGUTINA NEŽIĆA, POREČKOG I PULSKOG BISKUPA U MIRU	17
PASTIRSKO PISMO BISKUPA ANTUNA BOGETIĆA	23
GRB BISKUPA MONS. ANTUNA BOGETIĆA.....	29
JEDNOSTAVAN I SKROMAN ČOVJEK MONS. ANTUN BOGETIĆ, BISKUP U MIRU.....	31
VEČERNJA I BDJENJE UZ ODAR POK. MONS. ANTUNA BOGETIĆA U PULSKOJ KATEDRALI.....	38
IZ OPORUKE MONS. ANTUNA BOGETIĆA.....	39
MONS. DRAŽEN KUTLEŠA – PROPOVIJED NA SPROVODU BISKUPA MONS. ANTUNA SREČKA BOGETIĆA.....	41
OPROŠTAJNA SLOVA	
Mons. Vilim Grbac, generalni vikar - u ime svećenika, redovnika, redovnica i bogoslova	47
Stipan Trogrlić - u ime vjernika	48
Goran Buić, načelnik Općine Medulin	49
IZRAZI SUOSJEĆANJA	51
IZ TISKA	87

IN MEMORIAM

**Mons. ANTUN BOGETIĆ,
porečki i pulski biskup u miru
24. 4. 1922. – 19. 4. 2017.**

Javljam o svim vjernicima Porečke i Pulske biskupije, prijateljima i znancima da je

**Mons. Antun Bogetić,
biskup u miru**

obrijepljen svetim sakramentima blago u Gospodinu preminuo 19. travnja 2017. godine u Svećeničkom domu u Puli, u 95. godini života.

Sprovodni obredi i oproštaj od umirovljenog Biskupa obaviti će se u petak 21. travnja 2017. u 14,00 sati u katedrali u Puli, nakon čega će Biskup Antun biti ispraćen i sahranjen, po njegovoj želji, u crkvi u Premanturi.

Poštovanog pokojnika preporučamo u spomen i molitvu.
Počivao u miru Božjem!

Biskupi i svećenici
Porečke i Pulske biskupije

POREČKA I PULSKA
BISKUPIJA

Poreč, 19. travnja 2017.
Prot.: 338/2017.

SVIM SVEĆENICIMA, REDOVNICIMA I REDOVNICAMA
U POREČKOJ I PULSKOJ BISKUPIJI

Poštovani Naslove!

U srijedu 19. travnja 2017. u Svećeničkom domu Betanija u Puli, preminuo je umirovljeni porečki i pulski biskup **MONS. ANTUN BOGETIĆ**.

Rođen je 24. travnja 1922. u Premanturi. Zaroden za svećenika u Poreču, 29. lipnja 1946. godine, a za biskupa posvećen 28. travnja 1984. u Poreču.

Službe: 1946.: Skitača; 1947.: Labin, Raša, Sveti Martin; 1951.: biskupov tajnik; 1952.: duhovnik u pazinskom sjemeništu, kasnije duhovnik VTŠ u Pazinu; 1962.: Pazin (župnik); 1967.: biskupov tajnik; 1968.: biskupov provikar; 1981.- 1984.: misionar u Chacu (Argentina); 1984.: porečki i pulski biskup ordinarij do 18. studenoga 1997. godine; administrator Porečke i Pulske biskupije do 10. siječnja 1998. godine, kad je umirovljen.

Sprovodni obredi i oproštaj od umirovljenog Biskupa obaviti će se u petak 21. travnja 2017. u katedrali u Puli, nakon čega će Biskup Antun biti ispraćen i sahranjen, po njegovoj želji, u crkvi u Premanturi.

Biskupsku službu obavljao je u zahtjevnim povijesnim vremenima. Svjedočki nas je učvršćivao u Evandelja, ljubavi i skrbi za svakoga čovjeka. Uz znuzeti pastoralni rad, posvetio se brizi za siromašne i prognane, poglavito tijekom svoga misionarskog djelovanja. Utemeljio je više župa u Biskupiji, osnovao sjemenište u Puli *Redemptoris Mater*, Pazinski kolegij s pravom javnosti. Posebnu je ljubav iskazivao prema svećenicima i duhovnim zvanjima, kojima je posvetio najveći dio svog života.

Poštovani svećenici, redovnici i redovnice ovime vas pozivamo da sudjelujete u sprovednim obredima i molitvenom oproštaj u od našeg biskupa Antuna, koji će biti u petak, 21. travnja 14 sati u katedrali u Puli. Nakon sprovedne Mise i obreda bit će ispraćaj u crkvu u Premanturu gdje će biti sahranjen.

Dražen Kutleša
✠ Mons. Dražen Kutleša
porečki i pulski biskup

Poreč, 19. travnja 2017.
Prot.: 339/2017.

Uzoriti/preuzvišeni gospodine,

želim Vas obavijestiti da je danas u srijedu, 19. travnja 2017. u Svećeničkom domu Betanija u Puli, preminuo umirovljeni porečki i pulski biskup Mons. Antun Bogetić, u 95. godini života, 71 godini svećeništva i 33 godini biskupske službe.

Kao što Vam je poznato, pokojni biskup Antun svoju biskupsku službu obavljao je u zahtjevnim povijesnim vremenima. Svjedočki nas je učvršćivao u Evanđelju, ljubavi i skrbi za svakoga čovjeka. Uz zauzeti pastoralni rad, posvetio se brizi za siromašne i prognane, poglavito tijekom svoga misionarskog djelovanja. Utemeljio je više župa u Biskupiji, osnovao sjemenište u Puli *Redemptoris Mater*, Pazinski kolegij s pravom javnosti.

Posebna je ljubav iskazivao prema svećenicima i duhovnim zvanjima, kojima je posvetio najveći dio svog života kao duhovni učitelj „od Anda do Tihog oceana“.

Od pokojnog biskupa Antuna oprostit ćemo se euharistijskim slavljem u petak, 21. travnja 2017. u Katedrali u Puli u 14 sati.

Neka mu Gospodin bude vječnom nagradom
Počivao u miru Božjem

Dražen Kutleša
✠ Mons. Dražen Kutleša
porečki i pulski biskup

Svim biskupima HBK i BKBiH

MONS. ANTUN SREĆKO BOGETIĆ

Biografija

Mons. Antun Bogetić rođen je u Premanturi, kraj Pule, 24. travnja 1922., od oca Luke i majke Agate r. Premate. U toj je obiteljskoj školi učio biti poslušan, marljiv i koristan. Osnovnu je školu završio u rodnom mjestu, a potom se odlučuje za odlazak u gimnaziju sjemeništa u Koprnu.

U planu osnivanja bogoslovnog sjemeništa u Puli, želeći formirati budućeg profesora na bogosloviji, tadašnji porečki i pulski biskup, mons. Raffaele Radossi, šalje ga na filozofske i teološke studije na Lateransko sveučilište u Rim. Zbog ratnih zbivanja 1943. godine dolazi u Goricu gdje 1946. završava bogosloviju i filozofsko teološki studij. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1946 u Poreču, a svoju mladu misu slavio je u rodnoj Premanturi 14. srpnja iste godine. Vršeci svoju prvu službu kao upravitelj župe Sv. Lucije u Skitači kod Labina, pomaže u pastvi Labina, Raše i Svetog Martina, u pastoralu osobito težeći uspostaviti neposredan i blizak odnos s ljudima tog kraja.

Biskup Dragutin Nežić 1951. godine imenuje ga tajnikom Porečke i Pulske biskupije. Slijedeće godine postaje duhovnik sjemeništaraca u Pazinu, a od 1957. do 1962. duhovnik bogoslova. Potom se od 1962. do 1967. ponovno vraća u župni pastoral, točnije postaje župnikom u Pazinu i dekanom.

Biskup ga 1968. godine imenuje generalnim vikarom Porečke i Pulske biskupije. Sveta Stolica ga 1974. imenuje Papinim prelatom. Kao generalni vikar predsjednik je Odbora za pastoral turista u Istri te objavljuje priručnike za domaće vjernike u turističkoj privredi. Od 1976. vodi gradnju biskupske kuće i crkve Sv. Pavla u Puli, a od 1978. na čelu je Odbora za provedbu bule pape Pavla VI 'Prioribus saeculi', kojom je Porečkoj i Pulskoj biskupiji priključen tršćansko – koparski dio biskupije u hrvatskom dijelu Istre i tako ujedinjen u jedinstveno crkveno područje. U to vrijeme također surađuje u mjesečniku Zvona i drugim listovima. U 58. godini života, 1980. godine,

S roditeljima i sestrom u Premanturi

uz dopuštenje biskupa odlazi kao misionar u pokrajinu Chaco u Argentini. Tamo ostaje do 1984. godine kada ga papa Ivan Pavao II imenuje za porečkog i pulskog biskupa. Za biskupa je zaređen 28. travnja iste godine u Poreču.. Glavni posvetitelj bio je nadbiskup zagrebački, kardinal Franjo Kuharić, a suposvetitelji

Mladi Antun pred ulazak u malo sjemenište

nadbiskup riječko-senjski mons. Josip Pavličić i biskup porečki i pulski u miru, mons. Dragutin Nežić.

Uz uobičajenu pastirsku brigu za svoju biskupiju iskazuje se osobitom brigom za gradnju crkvenih

U malom sjemeništu u Kopru 1935. g.

objekata. Gradi tako: pastoralni kompleks Murine u Umagu, zvonik u Vrsaru, župni stan u Karojbi i Pomeru, veliki mozaik u prezbiteriju župne crkve u Medulinu, te obnavlja kompleks u Raši i župne stanove u Roču i Kršetama. Izgrađeni su i nova biskupska rezidencija u Poreču i dom za svećenike Betanija u Puli, a Eufrazijeva bazilika stavljena je na popis svjetskih spomenika UNESCO-a. Za vrijeme njegove biskupske službe oci Pavlini vraćaju se u Sveti Petar u Šumi nakon 210 godina. Pokrenuo je apostolat molitve gotovo u svim župama biskupije. Tako su tu bili prisutni Katolička udruga mladih Istre (KUMI), Udruga „Mi“, Fokolarini, Konferencija svetog Vinka, „Pax Romana“ i Neokatekumenski put.

Upoznat s Neokatekumenskim putem i novim zvanjima koja se na njemu rađaju, dekretom od 8. prosinca 1991., osniva Sjemenište Redemptoris Mater u Puli.

Dana 30. rujna 1993. mons. Bogetić je osnovao i Visoku teološku školu u Sjemeništu „Redemptoris Mater“ u Puli. Godine 1997. postavljen je kamen temeljac za gradnju novog kompleksa tog pulskog Sjemeništa.

Mladi bogoslov Antun Bogetić

Još jedna od značajnih zasluga mons. Bogetića je povratak pavlina u samostan u Sv. Petru u Šumi. Ostvarilo se to, slijedom njegovih nastojanja, nakon 210 godina njihova izbivanja, 7. srpnja 1993. godine.

Rasuđujući tadašnji trenutak novonastale države i potrebu kvalitetnog odgoja i obrazovanja mladeži u katoličkom duhu, te gledajući na zapuštenost i neupotrebljivost zgrade bivšeg pazinskog sjemeništa, 1992. godine mons. Bogetić zadužuje don Antuna Heka da se prihvati zadatka osnivanja Pazinskog kolegija – klasične gimnazije. 1993. godine započinje prva školska godina u kolegiju sa don Antunom Hekom kao prvim ravnateljem.

Biskup Bogetić je umirovljen 10. siječnja 1998. godine. Noseći duboko u sebi ukorijenjen misionarski žar, 1998. godine mons. Bogetić svoju svećeničku službu nastavlja kao duhovnik u sjemeništu Redemptoris Mater na dalekom Taiwanu u gradu Kao-hsiung, gdje se formiraju svećenici za misije u Kini.

U lipnju 2006. godine vraća se u svoju biskupiju. Nastanjen u Svećeničkom domu Betanija u Puli, posvećuje se pisanju. Izdao je slijedeće knjige i brosure: Duša apostolskog djelovanja, Iz tame u svjetlo, Breskvina cvijet, Do kraja zemlje, Ševa i Zmaj, Japanski mučenici, Neokatekumenski put i formacija prezbitera u rimskom sjemeništu „Redemptoris Mater“, Neokatekumenski put - teološka prosudba, Sjemenište „Redemptoris Mater“ u Puli i Neokatekumenski put, Zov u vrevi života, Dva trenutka, U

U društvu s mons. Ivanom Pavićem koji ga je dopratio u koparsko malo sjemenište

Mladomisnička spomen-slička

predahu, Neokatekumenski put kod nas, Wang Shaling, Moj život, od Anda do Tihog oceana”. Veći dio tih izdanja su prijevodi sa španjolskog i talijanskog, a neka su i osobna djela.

Dijamantni jubilej, 60. obljetnicu misništva, proslavio je 26. kolovoza 2006. u Eufrazijevoj bazilici u Poreču. Dana 28. travnja 2009. u župnoj crkvi Sv. Pavla u Puli proslavio je dvadeset i petu obljetnicu biskupske službe.

Dana 29. lipnja 2016., na blagdan sv. Petra i Pavla, u pulskoj crkvi sv. Pavla proslavio je 70. obljet-

nicu svećeništva, što je ujedno bio i njegov posljednji javni nastup.

Izuzetno omiljen među narodom, bio je zaista oličenje izraza koji se uobičajeno koristi za svećenike „Uzet iz naroda i postavljen za narod.“, ali on je to bio, na posve identičan način, možda još i više, postavši biskupom.

Svaki biskup obilježi biskupiju kojom upravlja svojim načinom, svojim stilom, mons. Bogetić velikim je povijesnim, epohalnim gestama obilježio i zadužio Porečku i Pulsku biskupiju, ali u širem smislu i Crkvu u Hrvata, kao i druge mjesne Crkve u raznim krajevima svijeta, „od Anda do Tihog oceana.“

Mons. Antun Bogetić, porečki i pulski biskup u miru, okrijepljen svetim sakramentima, preminuo je u srijedu, 19. travnja 2017., u 1.30 sati, u 95. godini života, 71. svećeništva i 33. godini biskupstva, u Svećeničkom domu Betanija u Puli.

Sprovodna misa, u nazočnosti 17 biskupa, 135 svećenika iz raznih krajeva, velikog broja časnih sestara i bogoslova održana je u pulskoj prvostolnici, u petak, 21. travnja 2017. u 14 sati.

Mons. Antun Bogetić je poslije mise i oproštaja u pulskoj katedrali prevezen i pokopan, prema vlastitoj želji, u premanturskoj župnoj crkvi svetog Lovre.

Mlada misa u Premanturi 14. 7. 1946. g. s rodbinom i prijateljima

Mons. Bogetić u razgovoru s bogoslovom kao duhovnik sjemeništa u Pazinu

Pazin 1960. g. - bogoslovi, profesori i poglavari

Mons. Bogetić u Svetoj Zemlji 1967. g.

Pinedo, Argentina 1981. g.

U društvu s aboridžinima Mocobi'

Mons. ANTUN BOGETIĆ,
biskup porečki i pulski
1984. – 1998.

DR DRAGUTIN NEŽIĆ**bivši biskup porečko-pulski****čitavoj Crkvi Božjoj u Istri pozdrav i blagoslov!**

Mogu Vam saopćiti radosnu vijest, da smo dobili novog biskupa za našu porečko-pulsku biskupiju u osobi Monsignora Antuna Bogetića, domaćeg sina dične Istre. Zašto to tako i tko je on?

Po starom načinu crkvene prakse biskupi su do smrti držali upravu svoje biskupije. Ali u slučajevima dugog života, zbog visoke starosti i slabljenja tjelesnih i duševnih snaga, postala je slabija njihova djelatnost. Time bi se pak uzrokovalo slabljenje poleta kod radnog svećenstva i opadanje vedre zauzetosti vjernika; a potrebno je da se sve u biskupiji razvija u doličnom srazmjeru prema suvremenom javnom i društvenom životu, koji teče brzim koracima novim pokretima i snažnim zahvatima. U zadnjim su se desetljećima zbile tolike hitre promjene i nadošle novine na svim područjima, te im Crkva treba biti dorasla, da je novi pojačani valovi ne priguše, nego da uspješno plovi i kroz sadašnjost: biskupija, biskup, svećenici, redovništvo, župe i vjernici.

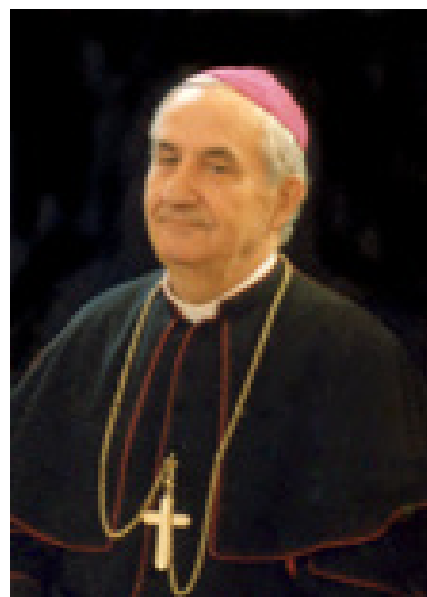
U vidu svega toga, već je II. Vatikanski sabor preporučio, neka bi se biskupi zbog poodmakle svoje dobi odrekli svoje službe, budući da je pastirska služba toliko značajna i važna (Chr. D. nus, t. 21); a obnovljeni Crkveni zakonik propisuje za odstupanje navršenu sedamdesetpetu godinu života (Kan. 401, par. 1).

Ja, dosadašnji biskup porečko-pulske biskupije navršio sam 28. siječnja 1983. (dakle već pred jednu godinu) 75 godina života te sam odmah poslao Svetom Ocu Papi Ivanu Pavlu II. ostavku na upravi porečko-pulske biskupije. Kad sam zatim 12. veljače bio kod njega na referadi o stanju biskupije, to isto sam ga i usmeno zamolio. Ali eto rješenje se pitanja oduljilo sve do sada, to jest do 2. veljače 1984. Sada je Sveti Otac Papa mene razriješio službe porečka-pulskog biskupa, a imenovao novim porečko-pulskim biskupom Monsignora Antu Bogetića, rođenog u Premanturi kod Pule pred 61. godinu (24. 4. 1922). Monsignor Bogetić djelovao je u Istri sve od svoga svećeničkog ređenja (29. 6. 1946) i to u više važnih službi: kao upravitelj župe u Labinu, kao duhovnik sjemenišne mladeži u Pazinu, kao župnik u Pazinu i napokon je bio kroz mnogo godina biskupov zamjenik, to jest generalni vikar biskupije. Sada kroz zadnje tri godine djeluje kao dobrovoljni misionar u Argentini

Mnogi od vas poznate novog biskupa Monsignora Bogetića osobno, a i on pozna mnoge od vas ,a pogotovo znade sve krajeve Istre, kuda je toliko puta prolazio, susrećući svakoga ljubezno, Ne dolazi dakle nepoznat, neće trebati čekati dok upozna Istru i stanje njenog duhovnog života i načine pastirske djelatnosti; a doprinesti će i novih pogleda iz života Crkve drugih strana. Znana je i njegova naobrazba, zauzetost za Božje stvari, životno i pastirsko iskustvo, njegova poniznost, nesebičnost i dobrota.

Draga braćo svećenici, redovnici, redovnice i vjernici!

Dobri Bog dao nam je najprije veliki dar u tome, što su po odluci Pape Pavla VI. 1977. godine vjernici katolici svih dijelova Istre ujedinjeni u zajedničku biskupijsku cjelinu, pod jednim biskupom. I ovo je dar Božji što na biskupsku stolicu dolazi sada domaći sin. Tu slogu, to jedinstvo treba čuvati i unapređivati i to svi: i biskup i svećenici i vjernici. Isus je rekao da talente treba dati u promet, a ne zakopati. Narodna riječ

kaže: “Složna braća kuću grade” i opet ona latinska: “Funiculus triplex difficile rumpitur”, to jest: nije tako lako prekinuti trostruko pleteno uže, a to su biskup, svećenstvo i vjernici u zajedničkoj svezi mišljenja i u slozi djelovanja.

Sveti Pavao Crkvu, biskupiju, župu, biskupa, svećenike i vjernike shvaća kao jedno jedinstveno tijelo sa mnogo udova, koji složno doprinose dobrobiti tijela kao cjeline; a time ujedno, i samo tako, sebi osiguravaju život, razvitak, napredak i dobra svake vrste. Ljubimo stoga to jedinstvo Crkve, biskupije i župa: poštujemo jedni druge, ljubite se međusobno i podupirajte! Sa takvim duhovnim shvaćanjem primite svoga novog Biskupa Antu Bogetića, pružite mu ruku radosnog pozdrava i podršku predane suradnje.

A što se mene tiče, koji ću porečko-pulsku biskupiju službeno predati u njegove ruke, nakon što on primi biskupsko posvećenje, ja –

1. Zahvaljujem Gospodinu Bogu što mi je dao doživjeti godine starosti i što me je podržavao i pomagao kroz punih 36 godina pri upravi ove Božje Crkve u Istri; koju ću sada kao lađu Isusovu izručiti novom Kormilaru.

2. Hvala vama, braćo svećenici, koji ste kroz sve vrijeme moga biskupovanja radili na duhovnim njivama naših župa te u vinogradu Gospodinovu podnosili žegu i teškoće; hvala vama, braćo redovnici i časne sestre, koji s toliko pojačanja doprinosite duhovnoj djelatnosti našega svećenstva.

3. Hvala velika i vama, dragi vjernici, koji ate me uvijek rado i vedra lica svuda susretali. Radujem se rastu vjere u obiteljima preko dobrih roditelja, a drago mi je povećano zanimanje mladeži ženske i muške za duhovnost i za njihovo apostolsko djelovanje; veseli me oduševljavanje najmlađih za Isusa, osobito kroz vjeronauk, polaskom na Mise i na sv. Pričest.

Ja se s vama opraštam u pogledu službe rezidencijalnog biskupa, ali ostanimo uvijek združeni po molitvi. Bog s vama i s novim Biskupom!

Uz pozdrav i blagoslov!

Dosadašnji vaš biskup

Dragutin Nežić

Izdaje: Biskupski ordinarijat J. Dobrile 3, 51440 Poreč

Odgovara: Dr Dragutin Nežić, biskup, J. Dobrile 3, 51440 Poreč

Mons. Antun Bogetić zaređen je za biskupa 28. travnja 1984. godine u porečkoj katedrali. Glavni zaređitelj bio je uzoriti kardinal Franjo Kuharić, zagrebački nadbiskup i metropolita, a suzaređitelji su bili: mons Josip Pavličić, riječki nadbiskup i metropolita i mons. Dragutin Nežić, porečki i pulski biskup u miru.

Spomen-sličica biskupskog ređenja

Procesija sa svećenicima i biskupima

PASTIRSKO PISMO BISKUPA ANTUNA BOGETIĆA

ANTUN

biskup porečki i pulski

Braći svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernicima prvi biskupski pozdrav i blagoslov!

Blagoslovljen Bog, Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je govorio po prorocima i na kraju se objavio po svome Sinu (Heb 1,1-2).

Blagoslovljen Isus Krist, koji je rođen od Marije Djevice, te nam je objavio ljubav Božju, ljubio nas je do kraja (Iv 13,1), ostaje s nama do konca svijeta (Mt 28,20).

Blagoslovljen Bog koji nas u Duhu Svetomu poziva da postanemo suobličeni njegovu Sinu (Rim 8,29) u presvetom Duhu, u Crkvi Božjoj, zajednici spašenih, pozvani na svetost, na spasenje, na život što nam obeća u izobilju! (Iv 10.10).

Na to smo pozvani svi, vi - braćo - i ja, koji sam po riječima svetog Augustina “s vama kršćanin, za vas pastir”.

Što se zbilo? Dok sam u dalekim krajevima trudeći se naviještao Evanđelje, kadikad žeo što su drugi zasijali; dok sam se nadao da će moji smrtni ostaci čekati uskrsnuće “pokraj mojih sirota”, zateklo me je imenovanje svetog Oca porečkim i pulskim biskupom.

Poslušnost Svetom Ocu i dragoj Crkvi dovela me je k vama.

Iz dna srca govorim: Hvala na svemu Ocu svjetlosti (Jak 1,17) koji čudesno upravlja svijetom. Hvala Svetom Ocu Ivanu Pavlu II. na povjerenju što mi ga iskazuje. Hvala dragom istarskom svećenstvu, iz kojega sam izrastao i kome pripadam.

Zahvaljujem svima koji mi u životu iskazaše i učiniše neko dobro: mojim pokojnim roditeljima koji su me odgojili i u me ucijepili poštenje, naučili me ljubiti Gospodina i moj narod prema onoj “tude poštuju, a svojim se diču”. Hvala svim odgojiteljima i profesorima koji su mi pomogli da dođem do oltara.

Zahvaljujem svome predšasniku mons. dru Dragutinu Nežiću koji je kroz 36 godina za nas radio i vodio Crkvu u Istri u teškim vremenima.

Zahvalan sam biskupu mons. Italu Di Stefano, koji me primio u misije, i njegovu nasljedniku mons. Abelardu Silva, koji mi je iskazao povjerenje. Hvala narodu Božjemu, što sam ga žalostan ostavio. Molim dragog Boga da onamo pošalje vjerovjesnike svoje Radosne vijesti.

Draga moja braćo svećenici, redovnici, drage časne sestre i braćo vjernici! Na pragu trećeg tisućljeća otkako nam je progovorio Isus Krist, vidimo bolje i sigurnije nego li ljudi prije nas, što je sve dobra učinila ljudskom rodu ustanova, ljudsko-božanska ustanova svete Crkve. Znamo da je u njoj bilo, da u njoj i danas ima slabosti. Zato se obnavlja svojim saborima, slnodama, sakramentima, kajanjem i dobrim djelima. No ona je darovala milošću Božjom svijetu neopisiva dobra, pokazala uspjeh Božje milosti u svojim svetima, koji su njeni pravi predstavnici. Od Apostola, preko svih mučenika, djevičanskih duša i priznavalačkih savjesti, do heroja ljubavi naših dana, to je Božje djelo u njoj i preko nje, naše svete Crkve. Sveci naše Crkve čine svijet snošljivijim i ljepšim, ljudske savjesti boljima, a nasu povijest opravdanom. I nama oni govore: Ako smo mogli sve ovo uz pomoć Božju, zašto ne bi mogao i ti?

Mons Dragutin Nežić polaže ruke na novog biskupa mons. Antuna Bogetića

Jamče nam svojim svetim životom da Kraljevstvo Božje nije u jelu i piću (Rim 14,17), u prolaznosti i bijedi svijeta, nego u Duhu Božjemu. Ne živi čovjek samo od kruha (Mt 4,4) koji nam je potreban i za koji svakodnevno molimo; ne živi čovjek samo za penziju, nego za besmrtnu vječnost, u srcu koje se Bogu predaje, u biću koje je krštenjem i ostalim sakramentima preporođeno i posvećeno.

Pod vodstvom sv. Oca, zajedno sa svim biskupima s njim sjedinjenima, uz pomoć braće svećenika dužni smo vam reći istinu Božju, cjelovito i sigurno. Istinu koja će svakoga osloboditi (Iv 8,32) i "Jao meni ako ne propovijedam Radosne vijesti" (1 Kor 8,16). Radit ću da svi ljudi dobre volje uzvjeruju Riječi Božjoj, da budu hrabri kad im je birati između dobra i zla, da budu ustrajni kada dođu napasti života. Rekao je sv. Augustin, da Bog - koji te stvorio bez tebe - neće te spasiti bez tebe. Čovjek može postići, ali čovjek može i promašiti svoj cilj. Može se usrećiti, može se upropastiti. Nitko ne želi u zatvor, ali neki ljudi žive i rade za zatvor. Nitko ne želi u vječnu propast, ali ih, nažalost, ima koji žive za propast. S Kristom ćemo upozoravati: Trudite se dok je dan, dolazi noć kad nitko ne može raditi (Iv 9,4). Uzak je put, uska vrata, tj. naporan put spasa.

Tu ne smije biti ravnodušnosti, nehaja, zaborava ili prezira. Reći će tkogod da u vrevi života nema vremena za to. Nema vremena za jedino spasonosnu istinu o svijetu, o Bogu, o čovjeku i sebi? Nema vremena da čuje što je Bog učinio za naš spas, za našu sreću? Kao kad bi netko kazao: Moram raditi, slušati vijesti, pričati znancima, pa nemam vremena da ljubim svoju djecu, da utješim nevoljne oko sebe, da se pobrinem za sebe!

Na tu se ravnodušnost Bog više puta potužio. "Dva zla narod moj učini: ostavi mene, izvor vode žive, te iskopa sebi kladence, kladence ispucane što vodu držati ne mogu" (Jr 2, 13). Ali sve izdaje tebe koji izdaješ mene. Sve ostavlja tebe, koji ostavljaš mene (*Thomson*). Ako pravo ljubimo sami sebe, otvorit ćemo vrata Kristu Otkupitelju koji je jedino svjetlo svijeta, Put, Istina i Život (Iv 14,6).

Temeljna objava vjere stavlja pred nas činjenicu da nas Bog ljubi osobnom ljubavlju, da naš život s Bogom ima dubok smisao, da počinje u namislima Božjim i k Bogu vodi, da je otkupljen po Kristu u Duhu ljubavi, da nismo besmisleno odbačeni, niti da smo na svijetu slučajne lualice, niti smo tobožnja braća, a bez Oca. Tko želi obasjati i svoj život i svoju povijest, zanimat će se za stvarnost vjere, tražit će osiguranje u Bogu, palit će svoje srce na Srcu Božjemu.

Božja Riječ - Isus Krist - posljednja i najpotpunija Objava Božja, ostaje s nama do konca svijeta. Ostaje po svojoj istini, po sakramentima, po milosti. Zna za sve krizne točke našeg opstanka, Zato nas nakon rođenja

Cjelov mira novog biskupa mons. Antuna Bogetića i njegova predšasnika mons. Dragutina Nežića

preporađa po svetom krštenju, jača po svetoj potvrdi, čisti po sakramentu pomirenja, ženidbom uvodi u sretan bračni život, svećeničkim redom brine se za opće duhovno dobro, bolesničkim pomazanjem nas krijepi u bolestima. Vrhunac našeg života s Bogom, u Bogu i za Boga nalazimo u središnjoj Tajni kršćanstva, u svetoj Euharistiji. U tom sakramentu Isus nam postaje savršena blizina, žrtva za nas, hrana u nama.

Razmatrajući ponuđeno blago Božje, osjećamo opomenu Božju: Izvori su šumjeli kraj tebe, kruh je bio postavljen na oltar, bilo je ponuđeno oprostjenje, širio se Očev zagrljaj, ali ti nisi htio ... ostao si gladan, i žedan, i bez oprostjenja, i oez ljubavi... Neće nas ispričati oni koji uz nas promašeno žive. Oni odgovaraju za se, a ti za se. Svi smo uvjereni da bi se svijet preporodio kad bi se preporodila srca. Budemo li dušom Božji, onda "ni smrt, ni život... neće nas odijeliti od ljubavi Kristove" (Rim 8.38). Nikakva sila nas ne može upropastiti ako mi nećemo. Upropastit nas može samo naša nevjera, lakoumnost, mlitavost i nehaj. I dok se nekoji hvastaju "konjima i kolima" (Ps 19,8) jakošću i ljepotom prolaznog tijela i svijeta, mi idemo naprijed u ime Gospodnje!

Što da učinim ja? Što da učiniš ti, dragi brate i sestro?

Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio? (Ps 115,12). Uzet ću čašu spasenja i zazvat ime Gospodnje! Vršit ću volju Božju, zapovijedi Božje. Voljeti ću Boga, hvalit Boga. Poštivat ću njegovu volju i svjedočiti za njegovu ljubav. Bio sam tri godine i pol na jugu Amerike, gledao ljude u neprilici i mucu, kad im se pokvario auto ili traktor, kad su čekali da sunce osuši blato da bi autobus mogao dalje, kad su doživjeli bolest, no nikad nisam čuo da bi netko psovao, kleo.

Najveće bogatstvo darovao nam je Isus prije smrti, ostavio nam je sarnoqa sebe u Euharistiji. "To činite na moj spomen" (Lk 22, 19) obavezao je svoje učenike. Zaželio je da budemo "euharistijski" ljudi. Ljudi svete mise i svete pričesti, ljudi zahvalnosti i klanjanja. Ne recite: Kod nas ljudi ne idu na svetu misu. Recite: kod nas ću ja s drugima ići na svetu misu. Mijenjati se moraju oni koji krivo žive, koji grešno žive. Nismo mi potrebni Bogu da On bude sretan, nego je Bog potreban svakome od nas, da mi budemo sretni. Kakav nam je dom po molitvi, kakva nam je nedjelja po misi, kakav nam je život po dobroti, takva će nam biti smrt u milosti.

Prvi plod života s Bogom svakako je svakodnevni život u pravoj ljubavi.

Ljubav mora kraljevati prije svega u našem domu. Božja zapovijed obuhvaća naše roditelje, djecu, supružnika, naročito starije osobe, nemoćne i često osamljene. Ljubav nas potiče da pomažemo, pridizemo,

blago oporninjerno, za druge se žrtvujemo, po primjeru Krista koji je došao da služi ne da bude služen (Mt 20,28).

Ljubimo poput Boga sam život! Život odmah od početka. Svi zakoni, ni svi liječnici svijeta ne mogu izbrisati Božji zakon: Ne ubij! Nemojmo stajati na strani smrti ubijajući nevine, ne pretvarajmo majčino krilo u krvavu grobnicu! Radujmo se životu!

Poštujmo izvor života, stvaralačke snage koje je Bog dao čovjeku. Roditelji, supruzi, velika je vaša odgovornost suradnika s Bogom izvorom života.

Mladići gledajte u djevojkama sliku Majke Marije, svoje i Marijine sestre. Djevojke, budite cvijet čovječanstva. Bog blagoslivlja ljubav ali ne izopačenost. Susreo sam u Južnoj Americi mnogo zaručnika kojima sam čestitao što se savjesno nastoje pripremiti za sretan brak. Od takvih se obitelji možemo nadati obnovi svijeta, boljoj budućnosti.

Tko ljubi Boga, poštivat će bilo privatnu bilo društvenu tuđu imovinu. Tko šteti drugoga, na zlo je svima. Rekao sam u Argentini više puta: krasti i ne raditi najkraći je put k narodnoj propasti. Tko ljubi istinu, čuvat će tuđi dobar glas, neće povrijediti tajne, neće ogovarati, a još manje klevetati. Možemo i moramo osuditi grijeh, ali uvijek moramo spasavati grešnika. Bude li nam srce čisto, ne samo da ćemo vidjeti Boga (Mt 5,8) i njegov zakon, nego će iz dobrog srca izvirati dobre riječi i djela (Mt 12,32). Tako misli, da te svoje misli možeš reći i drugome bez stida (*Marko Aurelije*). Pred Bogom živimo kao u kući od prozirnog stakla. Zna Bog što je u čovjeku, pozna naše misli, osjeća je, želje, nakane i procjene. Nosimo u sebi misli kakve je u sebi nosio Isus Otkupitelj.

Evo nas u godini našeg Nacionalnog Euharistijskog Kongresa. Slavit ćemo ga pod posebnom zaštitom Kristove Majke. Završava doduše Sveta Godina, spomen Otkupljenja, ali Krist ostaje s nama i dalje, da posveti svaku našu buduću godinu. Naš će kongresni skup objaviti svima odluku da prihvaćamo Krista i da s njime želimo živjeti. Kristovo srce bit će naš kompas života. Isusova će Majka isprobiti svakome od nas radost u službi Božjoj i braći, štitić će našu mladež, izmolit će nam duhovna zvanja, svetost svećenika i posvećenih osoba, snagu roditeljima, strpljivost iskušenima, obraćenje onima koji pate bez nade i lutaju u tami nevjere i grijeha, spasenje svima.

Da na kraju posebno pozdravim vas, braćo svećenici! Vi nosite teret dana i žegu (Mt 20, 12), gdje se često vidi da nešto sijemo, a rijetko doživimo pravu i obilnu žetvu. Ti si sijao, a drugi će žeti. No, mi znamo kome smo povjerovali (2 Tim 1,12) i da ćemo se zajedno radovati sijaču i žetelcu (Iv 4,36). Često su stvari jednostavne, samo ih treba uvidjeti i ustrajno provoditi: sjesti u isповjedaonicu, čekati djecu i mlade na vjeronauku, razgovarati s ljudima, pohađati bolesnike i starce, pratiti bračne drugove i obiteljske probleme, razgovarati i saslušati sve s razumijevanjem, s ljubavlju. Ljubiti ljude kakvi jesu da ih vodimo k onome što trebaju biti. Od duše k duši kad je Bog u tvojoj duši. Dobro je (pastoralno) raditi, bolje je moliti, a najbolje je trpjeti (*Eduard Poppe*). Ako radimo, molimo i trpimo za spas ljudi, ako to vršimo zajednički povezani s Bogom i s braćom, nismo proigrali šanse. Možemo učiniti uvijek nešto, možemo učiniti mnogo, možemo učiniti sve što Bog i svijet očekuju od nas u ovom povijesnom času.

A vi, posvećene redovničke duše znak ste budućih dobara, znak ste Krista zaručnika naših duša. Budite nam svjetlo! Recite svaki dan onome, kome se iz ljubavi posvetiste! Recite svaki dan sa sv. Metodijem Olimpijskim: "Kriste, ti si mi sve! Zapaljenom svijećom hrlim k Tebi!" Svijet, koji se guši u baruštini hedonizma, koji luta bez cilja, treba vas i vaše svjedočenje.

Roditelji! Na vašim se koljenima, u vašim se domovima, pod vašim se vodstvom i nadzorom priprema bolje čovječanstvo, sretnije sutra. Djecu ćete sigurnije i pravilnije odgajati primjerom nego li riječima. Više ljubavlju nego li strogošću. Više savjetom nego prisilom. Budite svjetlo svojoj djeci, generaciji za koju se iskreno žrtvujete!

Vi ste, djeco, Isusovi miljenici i izmolite nevinim srcem svako dobro roditeljima i cijelom svijetu. Otvorite čaške svoje duše suncu dobrote, našem Isusu.

Vi ste nam nada i budućnost, mladići i djevojke. Radite uporno i svjesno za bolji svijet! Svijet će biti bolji, budete li vi bolji. Ne možete biti zadovoljni s ovim današnjim svijetom, izgradite pravedniji i radosniji svijet svojim velikodušjem i snagom dobrote! Nitko se ne može dići iz blata hvatajući se za svoje uši, nego za nekoga iznad sebe (*F. Sheen*). Za vas je Krist, vječno mladi Spasitelj mladih "bezdan svijetla" (*Kafka*). Put, Istina i Život u vječno mladoj svojoj Crkvi, "Svjetlo naroda", Isus i danas poziva da ga velikodušni mladi slijede izblizega posvećujući se posve Njemu. Onaj koji osjeti Kristov zov neka znade da će usrećiti sebe i mnoge oko sebe. Prijatelji i prijateljice neka mu daju podršku. Svatko putujući kroz život putem kuda ga Bog

zove: kao radnik, zaručnik, suprug i otac, činovnik, nastavnik, svećenik ili redovnik svi u velikoj obitelji Crkvi koja dijeli sa svijetom radosti, nade i tjeskobe (*GS*) na putu u sretnu vječnost. Neprestano ćemo moliti da nas Božja dobrota usreći sve brojnijim i sve boljim svećeničkim i redovničkim zvanjima za dobro našega naroda.

Dragi starci i patnici. Blizu ste Kristu patniku svojim križem. Time spasavate svijet nadopunjujući svojim patnjama što nedostaje Kristovu otkupljenju za njegovo Tijelo, za Crkvu (Kol 1,24). Svojim životom vi možete za svakoga izmoliti ustrajnost dobrima, obraćenje zalutalima, duhovna zvanja odvažnima, svetost svećenicima i posvećenim dušama, otvoreno srce svima koji trebaju Krista.

Braćo draga, svi smo pozvani da radimo za bolji svijet na zemlji, za presretni svijet na nebu. Progonimo zlo, branimo i širimo dobro. Spasavajmo sebe i svoju braću!

“Kršćanine, ti si odgovoran za cijeli svijet” (*Sv. Ivan Zlatousti*). Neka budu blagoslovljeni svi koji rade za vremenitu i za vječnu čovjekovu sreću. Tko bi radio protiv čovjeka i njegove sreće, bio bi odgovoran za najveće zlo: uništenje ovozemne i prekozemne radosti!

Molim Svevišnjega, molim Isusovu Majku i sve svete, napose zaštitnike naše drage Istre, da budemo jedni drugima pomoć i utjeha! Radimo, molimo, trpimo i Bog će dati urod!

Neka sve vas i sve vaše blagoslovi svemogući Bog Otac i Sin i Duh Sveti!

U Poreču, 28. travnja 1984.

Vaš biskup
Antun Bogetić

Antun Bogetić
Antun

Biskupska konferencija 1987. g.

GRB BISKUPA MONS. ANTUNA BOGETIĆA

Geslo je “U Tebe se, Gospodine, uzdam” - ne u svoje slabe sile.

Moje ime Antun dolazi od grčke riječi “anthos” koja u prijevodu znači cvijet.

Stilizirani cvijet na grbu označuje moje ime ali i moju želju da kao biskup potičem, pobuđujem i pratim procvat (svih cvjetova) svega što je dobro u dušama.

Sveti Otac je govorio argentinskim biskupima da se čuvaju skrajnosti: bilo zabranjivati sve, bilo dozvoljavati sve. Treba pratiti, poticati, usklađivati. Duha ne gasiti, a darovi su Duha na izgradnju cijele Crkve. Ljepota i bogatstvo prirode je u raznolikosti cvjetova. Neka i u našoj Crkvi procvatu raznoliki cvjetovi Duha!

Ravna zelena crta sjeća nas na nepreglednu ravnicu Chaca, pokrajinu Argentine, gdje sam bio u misijama. Crkva katolička, sveopća, ne može biti bez misijskog ideala. Ne zatvarajmo se u sebe nego znajmo gledati potrebe širokog svijeta! Nije samo čast nego i znak vitalnosti jedne biskupije koja pomaže misije, uočava druge potrebe Crkve i pritiječe upomoć gdje ureba. “Dajte i dat će vam se” (Lk 6,38).

Plava valovita crta označuje Jadransko more, na čijoj sam obali rođen, i koje oplakuje moju biskupiju. Moji su pređi stigli iz Dalmacije u Premanturu.

Monogram Ave Maria podsjeća na Mariju zvijezdu mora koja nas vodi putem života. Ona je po Božjoj volji u središtu plana spasenja. Ona mora biti i u apostolatu i u osobnom duhovnom životu prisutna kao majka, ona koja vodi Bogu. Neshvatljivo je kako netko može ljubiti Isusa ako ne voli i njegovu Majku. U ovo “afrodizijsko doba” ona će nas naučiti gledati svijet Božjim očima.

Izričem duboku zahvalnost prof. dr Branku Fučiću koji je moju zamisao tako znalački ostvario u izradi moga biskupskog grba.

Broj: 103/ 1984.

+ Antun, biskup
Poreč, 24. travnja 1984.

Sa Svetim Ocem Ivanom Pavlom II.

JEDNOSTAVAN I SKROMAN ČOVJEK MONS. ANTUN BOGETIĆ, BISKUP U MIRU

U ranim jutarnjim satima, u srijedu, 19. travnja 2017. godine iz Svećeničkog doma „Betania“ u Puli brzo se proširila vijest o prelasku u vječnost mons. Antuna Bogetića, umirovljenog porečkog i pulskog biskupa. On je već dugi niz godina bio stalni „stanovnik“ Svećeničkog doma, od 2006. godine po povratku iz Taiwana. Još je mnogo godina iz Svećeničkog doma odlazio na župe po Istri ili van nje, predvodeći slavlja, zamjenjujući svećenike. Bio je dugo vremena, dok mu je zdravlje omogućavalo, „kapelan“ mnogim pulskim župnicima i onima van Pule, kako je i sam govorio u šali. Nije mu to bilo teško. Rado je i s veseljem pomagao, bilo slaveći misu, bilo ispovijedajući, pohađajući bolesnike, ... Bio je i na ovim prostorima, u posljednjim godinama svoga zemaljskog života, pravi misionar, kao i nekada po prostranstvima Chaca, u dalekoj Argentini.

I kada su ga godine života i bolest „privezale“ za sobu, radni stol i krevet u Svećeničkom domu, bio je i dalje pun života, vedar i pričljiv, koliko su mu snage dopuštale, sa svakim koji ga je posjetio, sa svećenicima koji borave u Domu i požrtvovnom osoblju Doma koji su mu rado pomagali, kao i liječničkom osoblju koji su ga pratili. Strpljivo je nosio svoj križ bolesti. Nikada se nije tužio i bio je uvijek zahvalan svima.

Doživio je 95. godinu života, 71. godinu svećeništva i 33. godinu biskupstva. Koliko li je samo mogućnosti imao na svom životnom putu govoriti o Bogu, Božjoj ljubavi, poticati ljude na dobro, pozivati ih na obraćenje. A on je to činio stalno, jednostavno, nenametljivo. Ali, još više nego li riječima činio je to svojim djelima, brigom za svakog čovjeka, životnim svjedočenjem. I nije to moglo ostati nezapaženo. Mnogi, danas već stariji svećenici ili biskupi, bivši sjemeništarci ili bogoslovi, rado ga se sjećaju i pričaju o njemu, jer im je bio dobar duhovnik, uzoran vjernik, svećenik, biskup. Stariji ljudi ga se i danas rado sjećaju iz župa u kojima je djelovao. Očito je ostavio duboki i pozitivni trag. Kao svećenik i biskup sve je svoje snage i sposobnosti stavio u službu Crkvi, uvijek tražeći suradnike za pastoral bilo djece, mladih, obitelji, starijih, novih duhovnih zvanja. Brinuo je i za sezonske radnike koji su ostavljali svoju obiteljsku, životnu sredinu i polazili u nepoznato, osobito u gradove uz more, radi zarade. „Pokrenuo“ je i izdavanje časopisa za mlade, poticao i svesrdno pomagao rad s mladima, prevodio i pisao knjige, članke... Gradio je crkve od kamena kao i onu živu Crkvu - zajednicu vjernika. Uvijek zdušno, založeno. Kao biskup osnovao je mnoge župe, ponovno otvorio pavlinski samostan u Svetom Petru u Šumi, otvorio Pazinski kolegij – klasičnu gimnaziju, Sjemenište Redemptoris Mater u Puli za neokatekumensku zajednicu, Svećenički dom u Puli, novu zgradu Biskupije u Poreču... I mnogi bi još mnogo toga mogli nabrojiti što je učinio, za što se zalagao, u čemu je uspio. A bio je velikodušan. I svoju imovinu je „založio“ za širenje Kraljevstva Božjega, za gradnju crkvi, tiskanje knjiga.

Ali ono po čemu će se mons. Antun Bogetića još dugo pamtili jest njegova vedrina, otvorenost, jednostavnost u komuniciranju, spremnost da sasluša sugovornika i da mu iz bogatog životnog iskustva udijeli dobar savjet. Uvijek je imao nešto lijepo reći, privući drugoga, oduševiti ga. I njegova spremnost na šalu kojom je uvijek kod slušatelja izazivao smijeh, radost. Sve je to stvaralo divnu sliku jedinstvenog i neponovljivog mons. Antuna Bogetića.

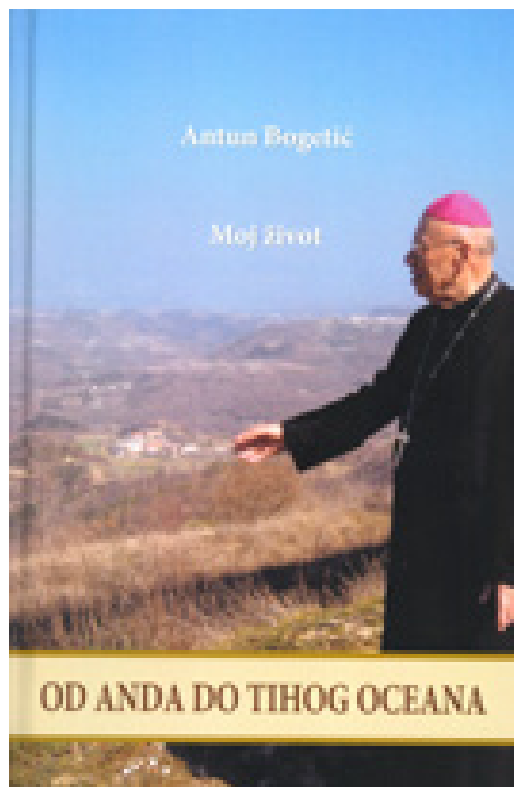
Potvrdio je to i njegov veličanstveni sprovod koji je bio u petak, 21. travnja 2017. godine. Zapravo, sprovod je započeo već dan ranije, u četvrtak, 20. travnja 2017. godine u 20 sati molitvenim bdjenjem uz odar pokojnika u pulskoj katedrali. Lijes s pokojnikom dočekao je mons. Ivan Milovan, biskup u miru koji

je mons. Antuna Bogetića, naslijedio kao porečki i pulski biskup. Biskup Milovan je predvodio i Večernju uz mnoštvo vjernika. Pridružio im se i mons. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj.

Mons. Ivan Milovan je u prigodnoj riječi istaknuo: „Temeljna poruka naše vjere jest Kristova riječ: ‘Ja sam uskrsnuće i život... Tko u mene vjeruje imat će život vječni. I ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.’ Poruka je to koja nam je u dobru i u zlu, u životu i u smrti poruka svjetla, ohrabrenja, utjehe i sigurne nade. Naš je biskup Antun tu beskrajno radosnu poruku kršćanske vjere živio, svjedočio i naviještao cijelim životom i cijeloga života,... U toj je vjeri Isusovoj on nalazio radost i polet, snagu i smisao vlastitog života i poslanja. Cijeli njegov dugi život, koji mu je Gospodin darovao, bio je veliko služenje Bogu, Crkvi, narodu, čovjeku: riječju i djelom, molitvom i radom, a na koncu je kao pečat vlastitog predanja Bogu, došla nemoć i bolest, kada čovjek i ne može drugo do li – poput Krista na križu – ponavljati kratke strelovite molitve predanja u Očeve ruke. Zahvaljujemo Bogu ‘od koga je svaki dobar dar’ za plemeniti svećenički i biskupski život, s kojim se rastajemo. Neka mu Bog, Otac milosrđa, bude blag i milostiv.“ Molitveno bdjenje nakon službenog dijela produžilo se kroz cijelu noć.

U petak, 21. travnja 2017. godine s početkom u 14 sati započela je sprovedna misa u pulskoj katedrali za pokojnog mons. Antuna Bogetića. Okupilo se sedamnaest nadbiskupa i biskupa, preko sto i trideset svećenika i redovnika, mnogo časnih sestara i vrlo mnogo vjerničkog naroda. Misno slavlje je predvodio mons. Ivan Devčić, riječki nadbiskup i metropolita, koji je u pozdravu izrazio i sućut u ime Hrvatske biskupske konferencije.

Mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup je na početku svoje homilije pozdravio poimence sve nazočne nadbiskupe i biskupe i zahvalio svima. Bili su nazočni: apostolski nuncij mons. Alessandro

Umirovljeni nadbiskup mons. Ante Jurić i biskup mons. Antun Bogetić u neokatekumenskom sjemeništu Redemptoris Mater u Puli

D'Errico i mons. Martin Vidović, nadbiskupi, mons. Ivan Devčić, riječki nadbiskup i metropolita, mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolita, mons. Marin Srakić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolita u miru, mons. Alojz Uran, ljubljanski nadbiskup i metropolita u miru, mons. Vjekoslav Huzjak, bjelovarsko-križevački biskup, mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup, mons. Zdenko Križić, gospičko-senjski biskup, mons. Tomislav Rogić, šibenski biskup, mons. Ivan Milovan, porečki i pulski biskup u miru, mons. Mile Bogović, gospičko-senjski biskup u miru, mons. Ante Ivas, šibenski biskup u miru, mons. Valter Župan, krčki biskup u miru, mons. Metoda Pirih, koparski biskup u miru i mons. Ivan Šaško, zagrebački pomoćni biskup. Ordinarij je zatim nastavio: „... dragi svećenici, redovnici, redovnice i svi Kristovi vjernici: poštovani predstavnici državnih i lokalnih vlasti, draga rodbino i mještani Premanture, prijatelji, poštovatelji pokojnog biskupa mons. Antuna Bogetića, sve vas srdačno pozdravljam i ujedno zahvaljujem na vašoj nazočnosti, molitvi i ispraćaju našega biskupa Antuna. Posebnu zahvalnost izražavam kardinalima i biskupima i svim predstavnicima političkog i kulturnog života na riječima ljudske i kršćanske solidarnosti koje su nam uputili povodom oprostaja od našega revnoga pastira.“

Uslijedila je propovijed koja je bila upečatljiva, jedinstvena, poticajna. Biskup je zahvalio Bogu za dar biskupa Antuna i za „primjer što nam ga je ostavio kao poticaj za naš život.“

Uz riječi svetog Pavla apostola: „*Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire*“ (Rim 14,7-9), Biskup je rekao: „Nemoguće je po naravi stvari živjeti zasebno, odvojeno od svega, sam za sebe. Nijedna stvar ne može postojati neovisna o drugoj, a živi čovjek ovisi o mnogo čemu. Od svoga dolaska na ovaj svijet do svoga odlaska u zagrobni život, on ima posla sa smrtnim ljudima i s besmrtnim Bogom. I nijedno se ljudsko biće ne može odijeliti ni od neba ni od zemlje samujući u sebi. Nit se sebi rađa, niti sebi živi, niti sebi umire.“

1) *Ne može se čovjek odvojiti od svoje prošlosti*: Nijedan stvor nije sam od sebe stvoren. Čovjek je čestica svih onih koji ga u život dozvaše, u obitelji na noge podigoše i koje susreće na zemlji. Ne može se odcijepiti od korijena iz kojeg je iskljan ni od kamena iz kojeg je isklesan.

Biskupe Antune, od tolikih ste baštinili tu duhovnu česticu svetoga predanja u svome kršćanskom korijenu i kodu, a možda najviše od svetog Pavla Apostola naroda, koji je spjevao himnu velikodušnoj i dobrotivom ljubavi, koja se ne hvasta i ne traži svoje, raduje se istini, sve vjeruje, svemu se nada i sve prašta.

50. obljetnica misništva u Poreču 1996. g.

2) *Ne može se čovjek odvojiti od sadašnjosti.* Živimo u takvu društvu i kulturi gdje ljudske veze postaju sve bliže i tješnje. Čovjek ništa ne čini što se tiče samo njega. U čovjeku postoji neka silna moć da svojim ponašanjem i naučavanjem druge čini sretnima ili nesretnima, ili još silnija da ih čini dobrima ili zlima.

Preuzvišeni Antune kao biskup ste na osobit način imali prilike govoriti o spasonosnim istinama naše svete vjere. Bili ste utkani u suvremenu Crkvu u Istri, utjecali ste na rješenja crkvenih pitanja po istini i pravdi, uložili ste svoje duševne talente, *vjeru, nadu i ljubav* u Božju građevinu Crkvu, usađenu u našem narodu, ljubili ste Crkvu u Istri, i za nju trpjeli. Dokaz tomu jesu i Vaša velebna djela i zasluge napose iz vremena kada ste vršili biskupsku službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne Hrvatske države, znali ste s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti odvažne korake za ostvarenje velikih projekata, Vašom zaslugom su osnovane neke danas ključne ustanove Porečke i Pulske biskupije.

Prigodom zlatomisničkog jubileja jedan Vas nadbiskup lijepo opisa: „Na drevnoj stolici porečkih biskupa sjedili su mnogi, od kojih su neki bili bogati i moćni, drugi učeni, treći veliki političari i tome slično. Biskupa se Bogetića neće ni po čemu od toga posebno pamtit, ali će ostati u trajnom sjećanju po kreposti budnosti i jednostavnosti. Po tome se razlikuje od mnogih svojih prethodnika i po tome je on utjelovljenje Crkve II. vatikanskoga sabora“.

3) *Ne može se čovjek odvojiti od budućnosti.* Kao što nas drugi obdaruju životom, tako i mi taj dar izručujemo drugima. Roditelji svojoj djeci prenose i fizički dah i Božji duh u njima, svjesni u vjeri da Bog u trenutku začetka izravno stvara ljudsku dušu. Čovjek nije za sebe otok, nego je protok života za druge, vezna karika u lancu postojanja. Što su karike čvršće, to je i lanac jači.

Osim spomenutih velikih djela još je veći Vaš cijeli časni i poštenu život kako svećeničko tako i biskupsko svjedočanstvo. Kao svećenik i biskup, kao učitelj i odgojitelj budili ste u srcima svećenika, bogoslova, sjemeništara i ostalih vjernika čudesno utješnu istinu Božje ljubavi. Pokrenuli ste jedan veliki lanac ljubavi „od Anda do Tihog oceana“ u tolikim dobrim dušama koje ste susretali u svom životnom vlaku. Pokušavali

Sprovodna povorka u Puli

ste u svom životu biti sa svima u miru. Pokušavali ste u svakome od njih vidjeti ono najbolje što je u njima i ako bi netko 'iskliznuo' iz tračnica uvijek je naišao na Vaše razumijevanje i simpatiju.

Ali isto tako čovjek se još manje može odvojiti od Isusa Krista.

U ovom je životu uskrsli Gospodin zauvijek živa nazočna i djelatna Božanska osoba. Sav se život proživljava pred očima Njegovim. Ni naša smrt ne može prekinuti te Njegove nazočnosti. U sadašnjem svijetu živimo u nevidljivoj nazočnosti Krista Isusa, a u budućem ćemo ga stanju gledati kakav jest. Nijedno ljudsko biće ne može slijediti izolaciju. Vezan je uz svoje bližnje i uz Krista vezama koje niti vrijeme niti vječnost može slomiti. Niti može živjeti ni umrijeti za samoga sebe. Biskup Antun, doista nije za sebe ni živio ni za sebe umro, nego i jedno i drugo za Crkvu i za Gospodina.

Postoji jedan temeljni razlog zašto mi nemamo pravo suditi nikoga drugoga; a taj je da smo i mi sami ljudi pod sudom. Jedina osoba koja ima pravo suditi svakoga jest Bog. Pred sudištem Božjim čovjek stoji sam. Goli smo došli na svijet i goli ćemo ga napustiti. Svaki će, dakle, od nas za sebe Bogu dati račun. Stajat ćemo pred Bogom u osamljenosti naše vlastite duše, njemu ne možemo ponijeti ništa osim dobrih djela i vjere koju smo u životu izgrađivali.

Ali ovo nije cijela istina. Nećemo stajati potpuno osamljeni pred sudištem Božjim, jer ćemo stajati s Isusom Kristom. Nije nam potrebno da idemo bez išta; možemo poći odjeveni u njegove zasluge. Ako smo u životu s Kristom živjeli, s njime ćemo stajati i u smrti, i pred Bogom on će biti naš branitelj i braniti naš usud.

Biskupe Antune, mi Vas, sa svim poštovanjem i zahvalnošću srca, ovom svetom Misom i sprovodnim obredom predajemo milostivom Sucu i Ocu nebeskomu kojemu ste živjeli i umirali. 'Živimo li, dakle, ili umiremo - Gospodinovi smo!' (*Rim 14,8*).

Molimo Gospodina koji je svoga slugu Antuna 'obdario biskupskim dostojanstvom u zboru apostolskih nasljednika, da ga njihovom zboru u nebu zauvijek pridruži', i 'da s mnogostrukim plodom svoga rada uđe u vječnu radost Gospodara svega.' Amen."

Oproštajna misa u Puli

Nakon mise i odrješenja nad odrom koji je vodio mons. Ivan Milovan, porečki i pulski biskup u miru, vlč. Rikard Lekaj, župnik katedralne župe u Puli, pročitao je izvatke iz brzojava:

„Mons. Bogetić vršio je svoju službu u vrlo zahtjevnom vremenu, svjedočeći svoju ljubav prema Bogu, čovjeku, Crkvi i svojoj Domovini. Bio je pravi pastir po Srcu Božjemu. Svojom jednostavnošću i skrovitošću osvajao je ljude. Naglašeno je volio Crkvu, a u pastoralnom radu osobito se posvetio brizi za siromašne, posebice tijekom svoga misionarskog djelovanja. Volio je Isusov križ jer je znao i vjerovao da su kršćanske kreposti blizu križa Kristova. I eto, nakon što je „vjeru sačuvao i ovozemnu trku završio“, Bog je pozvao svoga vjernog slugu u pouskršno vrijeme tamo gdje 'jauka i boli više neće biti'“

Mons. Želimir Puljić,
zadarski nadbiskup i Predsjednik HBK

„Mons. Antuna Bogetića sjećam se kao zauzetog svećenika još iz svojih sjemenišnih dana u Pazinu. Posebno su mi draga sjećanja na suradnju u biskupskom zajedništvu unutar Riječke crkvene pokrajine. Svećeničku i biskupsku službu vršio je mons. Bogetić u zahtjevnom vremenu crkvene i nacionalne povijesti, a kao čovjek predan Evanđelju mnogima je bio putokaz vjernosti Bogu i katoličkoj Crkvi predvođenoj Svetim Ocem. Neka od Gospodina primi nagradu za svoja dobra djela.“

Uzoriti kardinal Josip Bozanić,
zagrebački nadbiskup

„Sa žalošću sam primio vijest o smrti biskupa Antuna Bogetića. Brojne su njegove zasluge, napose iz vremena kada je obnašao biskupsku službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenucima promjena i nastanka samostalne Države, svojim mirom i samopouzdanjem plijenio je dobrotom i pozivima na ljudske i kršćanske vrijednosti. Proputovao je cijeli svijet naviještajući Radosnu vijest i nesebično prenoseći svoj nauk drugima, od Europe, Latinske Amerike do Azije. U ime Vlade RH, i moje osobno, molim Vas primite izraze duboke sućuti.“

Gospodin Andrej Plenković,
Predsjednik Vlade RH

Sprovodna povorka ispred pulske katedrale

Najavio je zatim Apostolskog nuncija u RH, mons. Alessandra D'Errica, nadbiskupa koji je uputio svoju sućut i pozdrave na talijanskom jeziku uz prevođenje, vlč. Michela Capassa, rektora Sjemeništa Redemptoris Mater iz Sarajeva koji je pročitao brzojav kardinala Vinka Puljića, sarajevskog nadbiskupa i metropolite, mons. Vilima Grpca, generalnog vikara Porečke i Pulske biskupije koji se od pokojnog biskupa oprostio u ime svećenika, redovnika i redovnica naše Biskupije te Stipana Trogrlića koji se oprostio u ime vjernika Porečke i Pulske biskupije.

Izraze sućuti poslali su i mnogi nadbiskupi, biskupi, svećenici, predstavnici državnih tijela, Predsjednik Hrvatskog Sabora, gospodin Božo Petrov, gradonačelnici, načelnici, ravnatelji škola, domovi umirovljenika, mnoge ustanove, pojedinci.

Misu i sprovodne obrede u pulskoj katedrali skladnim, dostojanstvenim pjevanjem pratili su združeni zborovi svih pulskih župa.

Lijes s pokojnim mons. Antunom Bogetićem iznijeli su iz katedrale svećenici „u špaliru“ nazočnih biskupa, svećenika i redovnika do vozila na trgu ispred katedrale. Sprovodna je povorka u vozilima krenula prema župnoj crkvi u Premanturi, da mons. Antun Bogetić, po vlastitoj želji bude pokopan u crkvi u kojoj je bio kršten i slavio Mladu misu.

Na ulazu u mjesto povorku je dočekaao velik broj župljana Premanture i okolnih mjesta. Sprovodnu povorku je od Križa na ulazu u mjesto, pa do župne crkve svetog Lovre mučenika vodio mons. Ivan Milovan, biskup u miru. Lijes s pokojnikom su na ramenima nosili svećenici. U crkvi se od mons. Antuna Bogetića oprostio načelnik Općine Medulin, gospodin Goran Buić u čijem je sastavu i Premantura. On se prisjetio i 2010. godine kada je mons. Antun Srećko Bogetić proglašen njihovim počasnim građaninom.

Nakon blagoslova groba, molitve i pjesme položen je lijes u pod crkve gdje će čekati uskrsnuće.

„Neka naša zaufana molitva vjere prati pokojnog biskupa Antuna pred lice Božje. Neka mu Bog Otac milosrđa, bude blag i milostiv. A Krist neka ga uvede u radost svoga Kraljevstva. Neka ga nebeska Majka Marija kojoj je cijelog života bio iskreno pobožan, bliz i odan, zagovara kod Sina svoga. Amen.“

Obred ukopa u Premanturi

VEČERNJA I BDJENJE UZ ODAR POK. MONS. ANTUNA BOGETIĆA U PULSKOJ KATEDRALI

U četvrtak, 20. travnja 2017., dan uoči sprovoda pok. biskupa mons. Antuna Bogetića, svečanu molitvu večernje uz odar pokojnika predvodio je njegov nasljednik, porečki i pulski biskup u miru mons. Ivan Milovan.

Uz brojne vjernike, bogoslove iz pulskog Biskupijskog misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater“ i dvadesetak sjemeništara Večernjoj je nazočio i vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj mons. Jure Bogdan, koji se ovih dana nalazio u Valbandonu na duhovnim vježbama sa policijskim kapelanima. Bogoslovi iz pulskog sjemeništa su početkom tjedna krenuli na hodočašće u Španjolsku, no primivši vijest o smrti mons. Bogetića prekinuli su putovanje i vratili se u Pulu.

Biskup i dvadesetak svećenika dočekali su lijes ispred katedrale kamo je dopremljen neposredno prije početka molitve Večernje. Mons. Milovan je blagoslovio lijes te su ga potom svećenici u svečanoj procesiji unijeli u katedralu. Na lijes, okrenut prema puku, položena je zatim mitra i Evanđelistar. Uz lijes postavljena je upaljena uskrsna svijeća. Nakon psalmodije iz Večernje, te kratkog čitanja biskup Milovan je izrekao prigodni nagovor.

Mons. Milovan je naglasio da je biskup Bogetić poruku evanđelja beskrajno radosno živio i svjedočio cijeloga života. Još kao sjemeništara, a kasnije kao svećenik, na raznim službama, te kao biskup u vjeri je nalazio radost i polet, pravi smisao vlastitoga života i poslanja. Bio je lijep primjer radikalnoga življenja evanđelja i potpunoga davanja sebe, bez radnog vremena, u služenje ljudima. Nije imao vremena misliti na sebe, uvijek je bio spreman na sve načine Ocu privesti ljude. Po naravi dobrohotan i neposredan, uporan i ustrajan, bliz svakome čovjeku, sve uz dozu humora. Iako samo čovjek, biskup je Antun iskazivao neke od najljepših crta Isusa Krista Dobroga Pastira koji nije došao da mu služe nego da on služi i život svoj daje za braću i sestre, istaknuo je biskup Milovan. Cijeli njegov dugi život koji mu je Gospodin darovao bio je veliko služenje, Bogu, Crkvi, narodu, čovjeku, riječju i djelom, molitvom i radom. Biskup je zaključio nagovor zahvalom Bogu za svećenički i biskupski život mons. Bogetića.

Nakon nagovora i dovršetka Večernje, okupljeni vjernici, pristigli iz raznih krajeva Istre, dugo su stajali u redu čekajući da se poklone pred odrom tog, među ljudima izuzetno omiljenog Božjeg čovjeka, pastira mjesne Crkve, koji je na poseban način utjelovio definiciju ‘Otac biskup’, jer se doista prema svima odnosio s očinskom brigom. Jednako su dugo ljudi čekali i pred knjigom sjećanja koja je postavljena u desnoj lađi pulske prvostolnice u želji da upišu svoje zahvale pokojniku. Molitveno bdjenje nastavljeno je pobožnošću krunice i molitvom Povečerja, a svećenici i bogoslovi te nekolicina vjernika, bdjeli su uz pokojnikov odar tijekom čitave noći.

Oporuka

Potpisani amirorđijem biskup Antuna
Bogetić svjedoči i odgovoran prema vama:
Djavoću

Zabogaću bezpodnoće za sve što mi je
dano u ovom životu, zahvaljujem i spisa-
ću se mi i vama od svih ljudi do moga
nika i prijatelja. Molim oprostiti ako sam
koga našao na zao i ja oprostom svima
ako me tek ostalo.

Antuna Bogetić
biskup u miru

Iz oporuke mons. Antuna Bogetića, biskupa u miru

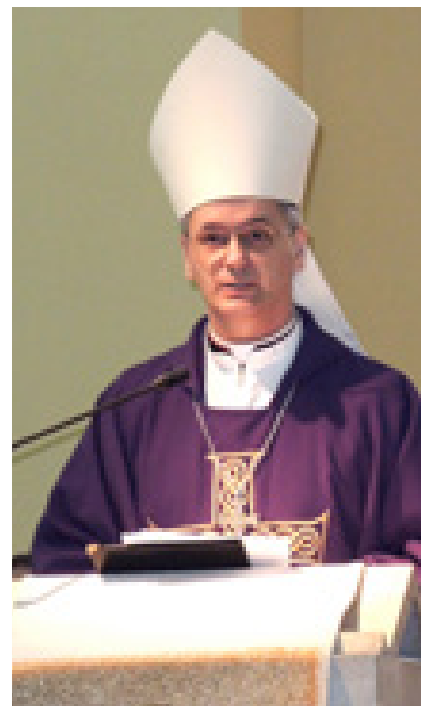
MONS. DRAŽEN KUTLEŠA – PROPOVIJED NA SPROVODU BISKUPA MONS. ANTUNA SREĆKA BOGETIĆA

Pula, 21. travnja 2017.

Preuzvišena gospodo apostolski nunciji Alessandro D’Errico i Martine Vidoviću, preuzvišeni nadbiskupi Ivane Devčiću, Marine Barišiću, Marine Srakiću i Alojzije Uranu, preuzvišeni biskupi Vjekoslave Huzjaku, Mate Uziniću, Tomislave Rogiću, Zdenku Križiću, Ivane Milovane, Mile Bogoviću, Ante Ivasu, Valtere Županu, Metode Pirihu i Ivane Šaško, dragi svećenici, redovnici, redovnice i svi Kristovi vjernici: poštovani predstavnici državnih i lokalnih vlasti, draga rodbino i mještani Premanture, prijatelji poštovatelji pokojnog biskupa mons. Antuna Bogetića.

Sve vas srdačno pozdravljam i ujedno zahvaljujem na vašoj nazočnosti, molitvi i ispraćaju našega Biskupa Antuna. Posebnu zahvalnost izražavam kardinalima i biskupima i svim drugim predstavnicima političkog i kulturnog života na riječima ljudske i kršćanske solidarnosti koje su nam uputili povodom oproštaja od našega revnoga pastira.

U ozračju vazmene osmine sabrali smo se oko Gospodinova oltara sjedinjeni u molitvi za pokojnog brata našega Antuna koji je ovih dana završio svoje zemaljsko putovanje. Dok po Kristu upućujemo za njega svoje molitve, zahvaljujemo Gospodinu za primjer što nam ga je on ostavio kao poticaj za naš život. Mnogi od nas prisutnih bili su s njim vezani dubokim prijateljstvom, zato znam da tako govoreći tumačim i osjećaje mnogih od nas.

**Mons. Dražen Kutleša, biskup
porečki i pulski**

Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire (Rim 14,7-9).

Sveti Pavao je ovom izrekom iznio bitnu i nepobitnu životnu činjenicu. Nemoguće je po naravi stvari živjeti zasebno, odvojeno od svega, sam za sebe. Nijedna stvar ne može postojati neovisna o drugoj, a živi čovjek ovisi o mnogo čemu. Od svoga dolaska na ovaj svijet do svoga odlaska u zagrobni život, on ima posla sa smrtnim ljudima i s besmrtnim Bogom. I nijedno se ljudsko biće ne može odijeliti ni od neba ni od zemlje samujući u sebi. Nit se sebi rađa, niti sebi živi, niti sebi umire. To je istinito i s obzirom na prošlost i na sadašnjost i na budućnost.

1) *Ne može se čovjek odvojiti od svoje prošlosti:* Nijedan stvor nije sam od sebe stvoren. Čovjek je čestica - *pars in toto* - svih onih koji ga u život dozvaše, u obitelji na noge podigoše i koje susreće na zemlji. Prima i prenosi povijesno živodajno predanje. On je, Božjom voljom i mudrošću, genetski zbir svojih pradjedovskih klica koje ga spletoše u neponovljivu pojavu. Bez obzira na slavnu ili manje slavnu povijest svojih predaka, čovjek počinje sa svom prošlošću koja ga uobličuje. Ne samo da ga nevidljivi oblak svjedoka obuhvaća, nego ti svjedoci u njemu na svoj način djeluju i žive. Ne može se odcijepiti od korijena iz kojeg je iskljikan ni od kamena iz kojeg je isklesan.

Biskupe Antune, od tolikih ste baštinili tu duhovnu česticu svetoga predanja u svome kršćanskom korijenu i kodu, a možda najviše od sv. Pavla Apostola naroda, koji je spjevao himnu velikodušnoj i dobrostivoj ljubavi, koja se ne hvasta i ne traži svoje, raduje se istini, sve vjeruje, svemu se nada i sve prašta.

Naslijedili ste od svojih predaka talente, a osobito od svojih roditelja Luke i Jage, koji Vas na svjetlo donesoše 24. travnja 1924. Župnici koji su Vam darivali vjerske čestice kao ministrantu, učitelji znake pismenosti u Premanturi, profesori u koparskom sjemeništu, na studiju filozofije u Rimu i na studiju teologije u Gorici tumačili Vam neistraživo bogatstvo Objave Božje. Uvijek ste bili zahvalni svojim roditeljima, učiteljima, odgojiteljima kao i biskupu Rafaelu Radosiju koji Vas zaredi 29. lipnja 1946.

Kao župnik nesebično ste se darivali vjernicima u Labinu i sv. Luciji Labinskoj (1946-50), u Pazinu (1962-67), te *cijeloj Porečkoj i Pulske biskupiji* kao tajnik biskupa Dragutina Nežića (1950-52), duhovnik Pazinskog sjemeništa (1952-62), generalni vikar (1967-80) i kao biskup Porečke i Pulske biskupije (1984-98) punih četrnaest godine, te *cijeloj Katoličkoj crkvi* kao misionar u Chacu u Argentini (1980-84) i kao duhovnik sjemeništa *Redemptoris Mater* na Taiwanu (1998-2006).

2) *Ne može se čovjek odvojiti od sadašnjosti.* Živimo u takvu društvu i kulturi gdje ljudske veze postaju sve bliže i tješnje. Čovjek ništa ne čini što se tiče samo njega. U čovjeku postoji neka silna moć da svojim ponašanjem i naučavanjem druge čini sretnima ili nesretnima, ili još silnija da ih čini dobrima ili zlima. Iz svakoga od nas izlazi neka utjecajna sila koja drugima omogućuje da hodaju sigurnom ili skliskom stazom ili da izaberu visoke ili niske ideale.

Preuzvišeni Antune kao biskup ste na osobit način imali prilike govoriti o spasonosnim istinama naše svete vjere. Bili ste sakramentalno ucijepljen u posljednjih 95 godina života kao vjernik, u 71 godina kao svećenik i 33 godine kao biskup, utkani ste u suvremenu Crkvu u Istri, utjecali ste na rješenja crkvenih pitanja po istini i pravdi, uložili ste svoje duševne talente, *vjeru, nadu i ljubav* u Božju građevinu Crkvu, usađenu u našem narodu, ljubili ste Crkvu u Istri, i za nju trpjeli. Dokaz tomu jesu i Vaša velebna djela i zasluge napose iz vremena kada ste vršili biskupsku službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenutcima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne Hrvatske države, znali ste s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti odvažne korake za ostvarenje velikih projekata, Vašom zaslugom su osnovane neke danas ključne ustanove Porečke i Pulske biskupije.

Zajedno sa svojim suradnicima, na poseban način s pokojnim mons. Antunom Hekom, poduzeli ste sve potrebno kako bi u rujnu 1993. započeo s radom Pazinski kolegij – klasična gimnazija u zgradi Pazinskog sjemeništa. Od tada, već gotovo četvrt stoljeća se ondje s pažnjom i marom odgajaju novi naraštaji koji su već do sada svojim angažmanom i uspjesima opravdali želje i namjere utemeljitelja. Već je do sata kroz spomenutu ustanovu prošlo oko 1500 đaka.

Vi ste 8. prosinca 1991. osnovali Biskupijsko misijsko sjemenište *Redemptoris Mater* u Puli za pripadnike Neokatekumenskog puta. Plod tog sjemeništa su 70 svećenika i 2 đakona.

Prigodom zlatomisničkog jubileja jedan Vas nadbiskup lijepo opisa: „Na drevnoj stolici porečkih biskupa sjedili su mnogi, od kojih su neki bili bogati i moćni, drugi učeni, treći veliki političari i tome slično. Biskupa se Bogetića neće ni po čemu od toga posebno pamtit, ali će ostati u trajnom sjećanju po kreposti budnosti i jednostavnosti. Po tome se razlikuje od mnogih svojih prethodnika i po tome je on utjelovljenje Crkve II. vatikanskoga sabora“.

3) *Ne može se čovjek odvojiti od budućnosti.* Kao što nas drugi obdaruju životom, tako i mi taj dar izručujemo drugima. Roditelji svojoj djeci prenose i fizički dah i Božji duh u njima, svjesni u vjeri da Bog u trenutku začetka izravno stvara ljudsku dušu. Čovjek nije za sebe otok, nego je protok života za druge, vezna karika u lancu postojanja. Što su karike čvršće, to je i lanac jači. Grijech bi bio puno bezbolnija pojava kad bi se ticao samo jednoga čovjeka. Ali strahota je grijeha upravo u tome što se njime pokreće zemaljski vlak s vagonima grešna čovječanstva. I čovjek se ne može isključiti iz toga povijesnoga i budućega životnoga vlaka.

Osim spomenutih velikih djela još je veći Vaš cijeli časni i poštenu život kako svećeničko tako i biskupsko svjedočanstvo. Kao svećenik i biskup, kao učitelj i odgojitelj budili ste u srcima svećenika, bogoslova, sjemeništara i ostalih vjernika čudesno utješnu istinu Božje ljubavi. Pokrenuli ste jedan veliki lanac ljubavi „od Anda do Tihog oceana“ u tolikim dobrim dušama koje ste susretali u svom životnom vlaku. Pokušavali ste u svom životu biti sa svima u miru. Pokušavali ste u svakome od njih vidjeti ono najbolje što je u njima i ako bi netko ‘iskliznuo’ iz tračnica uvijek je naišao na Vaše razumijevanje i simpatiju.

Ali isto tako čovjek se još manje može odvojiti od Isusa Krista.

- U ovom je životu uskrslu Gospodin zauvijek živa nazočna i djelatna Božanska osoba. Sav se život proživljava pred očima Njegovim. Kao što se čovjek ne može osloboditi svoje vlastite sjene, koja ga zemaljski prati, još se manje može i smije izuzeti ispod Kristove božanske svjetlosti.

- Ni naša smrt ne može prekinuti te Njegove nazočnosti. U sadašnjem svijetu živimo u nevidljivoj nazočnosti Krista Isusa, a u budućem ćemo ga stanju gledati kakav jest. Smrt nije razdvajanje duše od tijela, koja završava u ljudskom zaboravu, nego je prolaz kroz svečane dveri koje vode Kristu, koji će uskrisiti i ova naša smrtna tijela. Nijedno ljudsko biće ne može slijediti izolaciju. Vezan je uz svoje bližnje i uz Krista

vezama koje niti vrijeme niti vječnost može slomiti. Niti može živjeti ni umrijeti za samoga sebe. Biskup Antun, doista nije za sebe ni živio ni za sebe umro, nego i jedno i drugo za Crkvu i za Gospodina.

Postoji jedan temeljni razlog zašto mi nemamo pravo suditi nikoga drugoga; a taj je da smo i mi sami ljudi pod sudom. Istinska bit čovječanstva je da mi nismo suci nego suđenici. Jedina osoba koja ima pravo suditi svakoga jest Bog. Čovjek koji stoji pred sudištem Božjim nema prava suditi bližnjega koji, također, stoji pred sudištem.

To je ono što se događa svakome čovjeku; i to je sud sa kojim se treba sam suočiti. Ponekad u ovome svijetu može se koristiti zaslugama nekog drugoga. Mnogi mladi ljudi su bili oslobođeni zbog svojih roditelja, ali pred sudištem Božjim čovjek stoji sam. Goli smo došli na svijet i goli ćemo ga napustiti. Svaki će, dakle, od nas za sebe Bogu dati račun. Stajat ćemo pred Bogom u osamljenosti naše vlastite duše, njemu ne možemo ponijeti ništa osim dobrih djela i vjere koju smo u životu izgrađivali.

Ali ovo nije cijela istina. Nećemo stajati potpuno osamljeni pred sudištem Božjim, jer ćemo stajati s Isusom Kristom. Nije nam potrebno da idemo bez išta; možemo poći odjeveni u njegove zasluge. Istina je, moramo stati pred sudište Božje u goljoj osamljenosti naše vlastite duše; ali, ako smo u životu s Kristom živjeli, s njime ćemo stajati i u smrti, i pred Bogom on će biti naš branitelj i braniti naš usud.

Biskupe Antune, mi Vas, sa svim poštovanjem i zahvalnošću srca, ovom svetom Misom i ovim sprovodnim obredom predajemo milostivom Sucu i Ocu nebeskomu kojemu ste živjeli i umirali. „Živimo li, dakle, ili umiremo - Gospodinovi smo“ (*Rim 14,8*).

Molimo Gospodina koji je svoga slugu Antuna „obdario biskupskim dostojanstvom u zboru apostolskih nasljednika, da ga njihovom zboru u nebu zauvijek pridruži“, i „da s mnogostrukim plodom svoga rada uđe u vječnu radost Gospodara svega“.

Mons. Dražen Kutleša,
porečki i pulski biskup

Mons. Antun Bogetić, biskup u miru, prilikom beatifikacije sluge Božjega Miroslava Bulešića u pulskoj Areni 28. 9. 2013. g.

OPROŠTAJNA SLOVA

U IME SVEĆENIKA, REDOVNIKA, REDOVNICA I BOGOSLOVA POREČKE I PULSKE BISKUPIJE

Preuzvišeni oče nadbiskupe Ivane, preuzvišeni oče biskupe Porečke i Pulske Biskupije Dražene, preuzvišeni oci biskupi, poštovana rodbino i prijatelji, pokojnog mons. Antuna Bogetića umirovljenog biskupa Porečkog i Pulske, dozvolite mi da vam u ime svećenika, redovnika i redovnica na Biskupije izrazim najiskreniju sućut.

Dopustite mi da se samo s nekoliko riječi osvrnem na životni put biskupa Antuna Bogetića. Rođen je u Premanturi 24. IV. 1922 godine od oca Luke i majke Agate rođene Premate. Osnovnu školu pohađao je u Premanturi a gimnaziju i maturu završio u biskupskom sjemeništu u Koprnu. Nakon toga biskup Radossi ga šalje u Rim na Lateransko Sveučilište na studij filozofije i teologije, no zbog ratnih neprilika vraća se kući i završava teologiju u Gorici. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1946. u Poreču. Do veljače 1947 vršio je službu upravitelja župe svete Lucije u Skitači kod Labina. A nakon toga djeluje u župama, Labin, Raša i Sveti Martin. 1951 imenovan je biskupovim tajnikom a 1952 duhovnikom sjemeništaraca u sjemeništu u Pazinu do 1957 godine. od 1957 do 1962. duhovnik je bogoslovima u pazinskom bogoslovnom sjemeništu. 1962 imenovan je župnikom u Pazinu i tu službu vrši do 1967

godine. Te godine je ponovno imenovan biskupovim tajnikom a 1968 imenovan je biskupovim pro vikarom, a kasnije i generalnim vikarom Porečke i Pulske Biskupije. Vršeci tu službu neko vrijeme boravi u biskupiji u Poreču a kasnije u Puli. 1974. Sveta Stolica ga imenuje prelatom Njegove Svetosti. dana 25. rujna 1980 po svojoj velikoj i dugogodišnjoj želji odlazi u misije u Argentinu u Chaccu. 27. veljače 1984 imenovan je Porečkim i Pulskim biskupom. Za biskupa je zaređen u Poreču 28. travnja 1984 godine. Službu biskupa ove mjesne Crkve vrši do 18. studenog 1997 kada postaje administrator Porečke i Pulske biskupije do 10. siječnja 1998 godine kada je umirovljen. Nakon umirovljenja boravi u svećeničkom domu Betanija Puli ali i dalje vrši službu duhovnika u sjemeništima Redemptoris Mater na Tajvanu i u Puli. Zadnje godine i dane svoga života provodi u svećeničkom domu Betanija gdje je blago u Gospodinu preminuo 19. travnja 2017. godine.

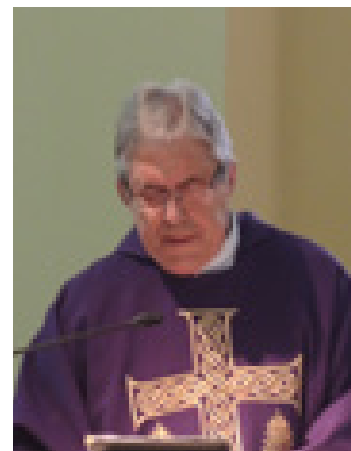
Poštovani svi koji ste okupljeni na ovoj euharistiji i na ovom ispraćaju pokojnog biskupa Antuna, vjerujem da danas osjećamo duboku zahvalnost prema Bogu za jedan takav život. Za život pun plemenitosti i dobrote, za život prožet vjerom i služenjem. U ime svih nas koji smo po njegovim rukama primili sakrament Svetoga Reda želimo izraziti zahvalnost za Dar Svećeništva, želimo mu zahvaliti i u ime mnoštva krizmanika diljem naše mjesne Crkve koji su po njegovim rukama primili darove Duha Svetoga. Želimo izraziti zahvalnost i poštovanje u ime svih kojima je u svom svećeničkom i biskupskom životu nastojao biti od pomoći kojima je prenio Duh vjere. Bog neka ga nagradi za navještaj Božje Riječi kojoj je nastojao dostojno služiti i primjerom svjedočiti svakom čovjeku.

Dragi biskupe Antune svi mi koji smo imali tu čast upoznati vas biti ćemo vam od srca zahvalni jer ste nam pokazali što znači služiti i služeći vršiti važne i odgovorne službe.

Želimo vam zahvaliti na tome što ste nam pokazali i svjedočili da skromnost i jednostavnost nisu mane, već vrline koje bi trebale krasiti svaki kršćanski život. Svima nama će uvijek ostati pred očima vaš vedar lik, vaša vedrina i radost kojom ste znali svladavati i poteškoće i muke života. Vaša spremnost da uvijek nastojite vidjeti što je dobro i vrijedno biti će i dalje prisutna u sjećanju svih nas koji smo vas poznavali. Sjemenište Redemptoris Mater u Puli, Pazinski kolegij klasična gimnazija, novo osnovane župe, Svećenički dom u Puli, Zgrada Biskupije i dalje će svjedočiti o vama i o vašem zalaganju za dobrobit naše mjesne Crkve.

Nadamo se da ćete gledati Boga licem u lice jer ste u svakom čovjeku koji je stao na vaš životni put nastojali prepoznati njegovu sliku. Vjerujemo da vam je Bog kojega ste širom svijeta nastojali svjedočiti i naviještati pripremio mjesto u svom Nebeskom kraljevstvu jer je i u vašem srcu uvijek bilo mjesta za sve ljude posebno za one koji su se našli u životnim kušnjama i poteškoćama.

Neka vas Uskrsli Krist primi u svoje Nebesko kraljevstvo i nagradi životom vječnim za dobra djela koja ste učinili u svom svećeničkom i biskupskom poslanju za dobrobit naše Porečke i Pulske biskupije i cijele Crkve.

Vilim Grbac, generalni vikar

U IME VJERNIKA POREČKE I PULSKE BISKUPIJE

Dragi i poštovani oče biskupe Antune!

U ime vjernika Porečke i Pulske biskupije, i u ime Neokatekumenskih zajednica, postkoncilske stvarnosti prisutne u ovoj Biskupiji već 38 godina, a za koju ste se zdušno zauzimali, želim Vam reći ljudsko i kršćansko Hvala!

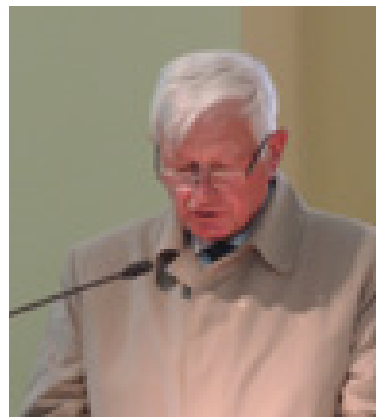
Hvala Vam za iskreno i jednostavno, neposredno i toplo svjedočanstvo da je Bog naš dobri Otac, da je Isus Krist Spasitelj prisutan u svojoj Crkvi po snazi Duha Svetoga. Hvala Vam za tolika dobra koje ste učinili. Neka su nam poznata, a još više je onih učinjenih da desnica nije znala što čini lijeva. Bili ste, mislim da nije nikakva pretjerana patetika trenutka, *Dolce Cristo sulla terra – Slatki Krist na zemlji*, kako je govorila sveta Katarina Sijenska.

Kao čovjek duboke, djetinje vjere, mons. Antun Bogetić je svoj život i ono što je radio i ostvario promatrao kao divno djelo Božje. Nije isticao svoje sposobnosti i kvalitete, ili Bože sačuvaj zasluge, premda je imao razloga za to. Uvijek je ostajao jednostavan i neposredan, samozatajan i skroman, ne bježeći od zdravog humora, s prepoznatljivom samoironijom i ironijom. Veličina mons. Bogetića bila je u njegovoj malenosti, a njegova snaga u onom pavlovskom paradoksu kad sam slab onda sam jak.

Oče biskupe, duboko sam uvjeren da ste već čuli riječi: Uđi u veselje gospodara svoga i da živite novu stvarnost u kući Očevoj, te da u Vama Crkva, i ona opća i ova mjesna, ima pouzdanog utjecajnog zagovornika.

Još jednom hvala Vam na svemu!

Pokoj vječni daruj Gospodine svome sluzi biskupu Antunu Bogetiću!

Stipan Trogrlić

OPROŠTAJ U PREMANTURI

Vijest o smrti monsinjora Antuna Bogetića zatekla nas je u pripremi posjeta Svećeničkom domu Betanija, kako bismo našem dragom biskupu čestitali 95. rođendan.

Naime, monsinjor Bogetić rođen je 24. travnja 1922. u Premanturi gdje je pohađao osnovnu školu. Toplina roditeljskog doma i idila seoskog okruženja rodne Premanture ostavila je dubok trag i odredila duhovni put monsinjora Bogetića.

Gimnaziju je završio u Kopru, filozofiju na Papinskom lateranskom sveučilištu u Rimu, a teologiju u Gorici. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1946. u Poreču.

Goran Buić,
načelnik Općine Medulin

Vršio je slijedeće službe:

- župnik u sv. Luciji Labinskoj (od 1946. do 1947.)
- župnik u Labinu (od 1947. do 1950.)
- biskupov tajnik (od 1950. do 1952.)
- duhovnik u sjemeništu u Pazinu (od 1952. do 1962.)
- župnik u Pazinu (od 1962. do 1967.)
- generalni vikar Porečke i Pulske biskupije (od 1967. do 1980.)
- misionar u Argentini (od 1980. do 1984.)

Mnogi se aktivni svećenici sjećaju njegove službe duhovnika u Pazinskom sjemeništu, te kako je mnogobrojnim mladićima pomogao raspoznati zove li ih Gospodin u svećeničku službu, te je svima bio prijatelj i uzor.

Porečkim i pulskim biskupom imenovan je 27. veljače 1984. godine. Za biskupa je zaređen u Poreču 28. travnja 1984. godine. Iz službe se povlači 10. siječnja 1998. godine i svoju službu Božju vrši kao biskup u miru.

Monsinjor Bogetić svakako je uvršten u red velikih biskupa koje je Crkvi i narodu podarila Istra od Dobrile, Ujčića i Pavlišića obzirom da je zaslužan za:

- gradnju nove zgrade Biskupije u Poreču
- povratak Pavlina u samostan Sv. Petar u Šumi
- osnivanje klasične gimnazije u Pazinu
- gradnju Svećeničkog doma u Puli
- otvaranje Biskupijskog misijskog sjemeništa u Puli.

Tako je 1991. godine osnovao sjemenište „Redemptoris Mater“ za pripadnike neokatekumenskog puta. 1993. godine osnovao je visoku teološku školu u sjemeništu tako da bogoslovi više ne moraju putovati u Rijeku. 1997. godine postavio je temelje za gradnju novog kompleksa Sjemeništa „Redemptoris Mater“. Upravo je iz tog sjemeništa ponikao velik broj svećenika, koji su omogućili da svaka župa u Istri ima svoju nedjeljnu misu, pa je tako i naš donedavni svećenik Joel Catary uvijek isticao zaslugu monsinjora Bogetića u tome.

Iako je umirovljen 1998. godine, 19 godina svog biskupstva u miru proveo je aktivno diljem svijeta. Bio je misionar u Taiwanu, te se svi sjećamo anegdote kojom je opravdavao svoj dug život. Naime, pokazivao nam je posjetnicu sa svojim imenom na kineskom pismu, šaleći se kako ga Gospodin ne može pronaći da ga uzme k sebi jer ne zna kineski.

Biskup Bogetić bio je i osobito zaslužan za ponovno zbližavanje Premanturaca i Nadinjana, čiji su potomci velik dio Premanturskih obitelji. Naime, nakon što je Nadinjanima omogućio obnovu crkve i velikom

donacijom omogućio postavljanje novog crkvenog krova crkve Sv. Ante, organizirao je njihov dolazak u Premanturu te su mu Nadinjani i posvetili guslarsku pjesmu "Od Nadina do Premanture."

Nakon 85 godina života i 60 godina misništva napisao je autobiografsku knjigu „Od Anda do Tihog oceana“ te je pristao razgaliti svoje srce, ispovjediti se pred sobom, svijetom i Bogom, iskren i svoj do kraja kakav bijaše od ranih dana svog života u Premanturi do kraja svog života.

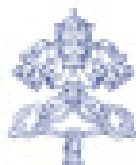
Prilikom proslave 60 godišnjice misništva u Premanturi svi smo se pitali otkud tom čovjeku tolika energija i radost. Povodom uručivanja nagrade Općine Medulin 2010. godine Monsinjur je rekao: „Ponosim se time što moji Medulinci, Premanturci, Banjolci misle da činim dobro. Ta je nagrada dokaz tome. No, to dobro bih ostavio svima njima, neka ih to dobro prati kroz život i neka im ta dobrota bude zvijezda vodilja za sve stvari koje čine u životu.“

Antun Bogetić će vječno ostati u srcima župljana i mještana Premanture i svih naselja Općine Medulin, cijele Istre i na kraju mnogih svojih prijatelja širom svijeta.

Hvala Vam Monsinjore!

IZRAZI SUOSJEĆANJA

Povodom smrti mons. Antuna Bogetića, biskupa u miru svoje izraze suosjećanja i blizine izrazili su mnogi koji zbog svojih obaveza nisu mogli biti na sprovodu. Oni su s nama povezani u molitvi za pokojnog biskupa Antuna i za cijelu Istarsku Crkvu.

APOSTOLSKA NUNCIATURA
U HRVATSKOJ

Nunciatura Apostolica in Croatia

Allegato N. _____ al Rapporto N. 1111/2017

del 29 aprile 2017

*"Prezviđenom gospodinu
Mons. Draženu KUTLEŠI
Porečko-pulskom biskupu
POREČ*

Sveti Otac je primio Vijest o preminuću Mons. Antuna Bogetića, porečko-pulskog biskupa u miru, te tom prigodom Vama Prezviđeni, umirovljenom biskupu Mons. Ivanu Milovanu, čitavom kleru, redovnicima i redovnicama, bogoslovima i sjemenitarcima kao i njegovoj rodbini te svim vjernicima ove drage mjesne Crkve izražava svije iskreno suosjećanje u žalosti zbog odlaska ovog revnog Pastira.

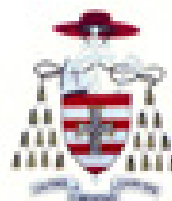
Iako u miru, biskup Antun je bio aktivan do kraja svojega ovcemašjskog života. Kao brižan i marljiv otac, sve je svoje snage ulažio za dobro naroda Božjega i Crkve porečko-pulske, izgrađujući je strpljivo i s ljubavlju. Osobitu je brigu posvetio misionarskom pozivu, posvećujući se kao umirovljeni biskup duhovnom rastu bogoslova na Tajvani. Ostal će upamćena njegova duboka pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji i vjernosti Petrovim nasljednicima.

Dok slavimo svetkovinu Uskrsnuća Gospodina, Vrhovni Svećenik upravlja svoje molitve Kristu, Pobjedniku nad smrću, da svoga vjernog slugu primi u vječni mir te mu podari nebesku nagradu, a Vama i poštenoj Vam Biskupiji, od trca usjeljuje Apostolski blagoslov utjehe i nade.

*Kardinal Pietro Parolin
Državni tajnik Njegove Svetosti"*

**Nadbiskup zadarski
Archiepiscopus Iadrensis**

Zadar, 20. travnja 2017.

Br. 20-04/2017

Predmet: Izrazi suosjećanja povodom smrti biskupa Antuna Bogetića

Preuzvišeni gospodin
Mons. Dražen Kariola
Park J. Dobrile 3
52440 POREČ

Preuzvišeni biskupe Dražene,

Primio sam Vaš dopis (Br. 339/2017.) kojim javljate kako je u srijedu, 19. travnja 2017. u svećeničkom domu Betanija, u Puli, preminuo umirovljeni porečki i pulski biskup mons. Antun Bogetić, u 95. godini života, 71 godini svećeništva i 33 godini biskupske službe. Istim dopisom javljate kako će euharistijsko slavlje i oproštaj biti u petak, 21. travnja 2017. u Pulskoj katedrali, u 14 sati. Nije mi, nažalost, moguće biti na euharistijskom slavlju, pa ću se posebice pomoliti za mons. Bogetića i preporučiti Gospodinu njegova plemenita dušu.

Mons. Bogetić vrlo je svoju službu u vrlo zahtjevnom vremenu, svjedočeci svoja ljubav prema Bogu, čovjeku, Crkvi i svojoj Domovini. Bio je pravi pastir po Srcu Božjema. Svojom jednostavnošću i skrovitošću osvajao je ljude. Naglašeno je volio Crkva, a u pastoralnom radu osobito se posvetio brizi za siromašne, posebice tijekom svega misionarskog djelovanja. Volio je Isusov križ jer je znao i vjerovao da su kršćanske krjeposti blizu križa Kristova. I, eto, nakon što je „vjeru sačuvao i ovozemnu trku završio“, Bog je pozvao svega vjernog slugu u uskrsno vrijeme tamo gdje „jarka i bola više neće biti“.

Primito, dragi biskupe Dražene, izraze iskrenoga suosjećanja i kršćanske solidarnosti u moje ime, kao i u ime klera i vjernika Zadarske nadbiskupije. Izraze suosjećanja prenesite, molim Vas i rodbini pokojnog biskupa Bogetića, kao i svećenicima i vjernicima Vaše biskupije. Iako nas smrt žalosti, očima vjere prihvaćamo neizbježni rastanak. Jer, Isus nam je svojom smrću i uskrsnućem najavio zoru nade. S tim uskrsnim pouzdanjem molim pokoj njegovoj plemenitoj duši. Otac nebeski, koji je „bogat milošćem“, neka ga pridruži uskrsnuću Krista Gospodina.

S izrazima kršćanske i bratske solidarnosti uz pozdrav u Gospodinu,

mons. Željimir Puljić, nadbiskup zadarski,
Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije

Kardinal Josip Bozanić

Zagreb, 19. travnja 2017.

Preuzvišeni gospodin
Mons. Dražen KUTLEŠA, biskup porečki i pulski
 Jurja Dobrile 3
 52440 POREČ

Preuzvišeni gospodine Biskupe!

Vijest o smrti umirovljenog biskupa porečkog i pulskog mons. Antuna Bogetića primio sam na putu prema Požegi, gdje sudjelujem na dvodnevnom sastanku Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve čiji je zadatak da zajednički razmotri ulogu blaženog Alojzija Štepinca prije, za vrijeme i poslije Drugog svjetskog rata.

Budući da zbog toga ne mogu osobno sudjelovati na sprovodu, Zagrebačku nadbiskupiju i mene zastupat će mons. Ivan Šatko, pomoćni biskup i generalni vikar Zagrebačke nadbiskupije.

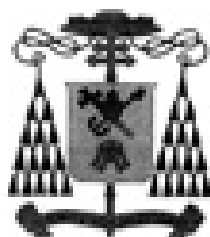
Ovime izražavam kršćansku saćut Vama, biskupu u miru mons. Ivanu Milovanu, kleru, dijecezanskom i redovničkom, sestrama redovnicama i svim vjernicima drage Crkve porečke i pulske te Vam se na duhovan način pridružujem u molitvi za pokoj njegove plemenite duše.

Mons. Antuna Bogetića sjećam se kao zauzetog svećenika još iz svojih sjemenitnih dana u Pazinu. Posebno su mi draga sjećanja na suradnju u biskupskom zajedništvu unutar Riječke crkvene pokrajine. Svećeničku i biskupsku službu vršio je mons. Bogetić u zahtjevnom vremenu crkvene i nacionalne povijesti, a kao čovjek predan Evandelju mnogima je bio putokaz vjernosti Bogu i Katoličkoj Crkvi predvođenoj Svetim Ocem. Neka od Gospodina primi nagradu za svoja dobra djela.

U kršćanskoj nadi uskrsnuća srdačno u Gospodinu pozdravljam Vas i sve sudionike sproveda.

+ Josip kard. Bozanić

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački

NADBIŠKUP VRHBOSANSKI
ARCHIEPISCOPUS VRHBOSNENSIS

Sarajevo, 21. travnja 2017.

Poréčka i Pulška biskupija
Preuzvišeni gospodin
Mons. dr. Dražen Kutlića, biskup
Park Jurja Dobrića 3
HR - 52 440 PORÉČ

Preuzvišeni oče Biskupe!

U povodu smrti mons. Antuna Bogetića, poréčkog i pulškog biskupa u miru Vama, svim svećenicima, redovnicima, redovnicama te svim vjernicima Poréčke i Pulške biskupije prenosim izraze najiskrenije saćuti i kršćanske blizine u svoje osobno ime, ali i u ime svećenika, redovnika, redovnica i vjernika Vrhbosanske nadbiskupije.

Događjela je životna svjjeća monsinjora Bogetića - čovjeka porizna, čovjeka vjere i molitve. Njegova smirenost i jednostavnost bili su jasan pokazatelj da računa s Bogom i s Božjim djelovanjem u ovom svijetu. Neka mu Svevišnjji, kojem je vjerno služio, bude vječna nagrada i vječna radost. Pridružujem se molitvama mnogih da ga Gospodin Isus Krist, koji je izvor i uvir svakog ljudskog života, primi u svoj vječni mir.

Budući da sam ovih dana na putu na sprovodnim obredima za pokojnog mons. Bogetića, kao moj izaslanik, sudjelovat će pred. dr. Michele Capasso, rektor NMMS „Redemptoris Mater“ iz Vogosće.

Želeći Vama, prezbiteriju i vjernicima Poréčke i Pulške biskupije obilje Božje mudrosti i utjehe, još jednom izražavam najiskreniju saćuti i iskreno pozdravljam!

Vinko kardinal Puljić
nadbiskup metropolit vrhbosanski

ARCHIEPISCOPUS VRHBOSNENSIS

NADBISKUP ĐAKOVAČKO-OSJEČKI
 ARCHIEPISCOPUS ĐIAČOVENSIS-OSJEKENSIS

Pris. 29/2017.

Đakovo, 20. travnja 2017.

Prezvišeni gospodin
 MONS. DRAŽEN KUTLEŠA, biskup porečki i pulski
 Jurja Dobrile 3
 52440 POREČ

Prisna Krist, a satim koji su Kristovi. (1 Kor 15,23)

Prezvišeni Gospodine!

S najdubljim se osjećajima ujedinjujemo s Vama, s biskupom u miru mons. Ivanom Milovanom, prezbiterijem i svim vjernicima Porečke i Pulske biskupije prigodom smrti biskupa u miru mons. Antuna Bogetića, koji je 19. travnja o. g. preminuo u svojoj 95. godini života.

Gospodin ga je pozvao upravo u danima u kojima cijela Crkva svom snagom razmatra i svijetu naviješta otajstva spasenja po Kristovoj smrti i uskrsnuću. On je prvina usnulih te će se u Njegovu uskrsnuću proslaviti i svi oni „koji su Kristovi“ (usp. 1 Kor 15,23). Svojim životom i služenjem u Crkvi naš je preminuli brat Antun svjedočio upravo ta otajstva, od svoje rodne Istre do dalekih 'misijskih' krajeva, u kojima je zanosno i predano vršio svoju svećeničku službu, a od 1984. do 1998. službu dijecezanskoga biskupa svoje rodne Porečke i Pulske biskupije.

Pridružujemo se sada dubokoj zahvalnosti za tolika svjedočanstva što ih je svojom vjerom, duhovnošću i predanim radom, s pastirskom otvorenošću i blagošću, pružao pok. biskup Bogetić, i nama pastirima i svim vjernicima.

U ime svećenika, redovnika, redovnica i svih vjernika Đakovačko-osječke nadbiskupije primite izraze naše iskrene sućuti i molitvenoga zajedništva za dragoga biskupa Antuna.

✠ Marin Srakić,
nadbiskup u miru

✠ Đuro Hrančić,
nadbiskup

Arhiepiskopos Beogradski *Beogradsko nadbiskupstvo*

NADBISKUPSKI ORDINARIJAT

Beotvoru Markovića 20 • 11000 Beograd, Srbija

Beograd, 21. aprila 2017.

Predmet: Izjava saučešća povodom smrti mons. Antuna Bogetića

Preuzvišeni gospodin
Mons. dr. Dražen Kutleša
biskup porečko-pulski
Pula

Preuzvišeni brate u biskupstvu,

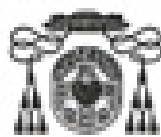
Crkva u ovim danima Uskrsnje osmine radosno pjeva „Aleluja“ i „Slava Bogu na visini“; a naš brat u biskupstvu, mons. Antun Bogetić, se preselio u odaje neprestanog slavlja Pobjednika nad smrću - na „Gozbu Jaganjčevu“. Budući da je mons. Antun bio iskreno i sa velikim apostolskim žarom povezan i sa našom Beogradskom Nadbiskupijom, šelim Vam u svoje ime i u ime svih svećenika, redovnika, redovnica i vjernika laika, izraziti svoje najdublje saučešće i bratsku povezanost u molitvi. Vama je poznato, oče biskupe, da u našoj Nadbiskupiji djeluju i braća svećenici Neokatekumenskoga puta (koja će danas uzeti udjela na sahrani), koji su sa Vašom cijenjenom biskupijom posebno povezani. Zahvaljujemo Nebeskom Ocu da je u pokojnom biskupu Antunu probudio žar velikoga apostola i misionara i nadamo se da će nas i dalje pratiti svojom molitvom kod Svevišnjega.

Preuzvišeni brate u biskupstvu, s Vama smo u velikom zajedništvu: u žalosti zbog njegove smrti i u zahvalnosti za tolike primijene darove i u velikoj nadi novoga života.

Pozdravljam Vas sa posebnim izrazima zahvalnosti i zajedništva!

✠ Stanislav Hočevar
beogradski nadbiskup

Biskup banjolučki *Episcopus banialucensis*

Prot. br. 48/17

Banja Luka, 20. 4. 2017.

Preuzvišeni gospodin
mons. dr. Dražen Kutleša
porečki i pulski biskup
Park J. Dobriće 3
HR – 52440 Poreč

Predmet: Sućut

Dragi brate u biskupskoj službi mons. Dražene,

Primio sam Tveju obavijest da je Gospodar života pozvao k sebi u „vječne stanove“ svoga vjernog i neumornog slugu, dragog mi brata u biskupskoj službi, Tvoga prethodnika na istoj drevnoj biskupskoj stolici, mons. Antuna Bogetića.

Tebi, dragom subratu u biskupskoj službi mons. Ivanu Milovaru, porečkom i pulskom biskupu u miru, te cijeloj Tvojim biskupijskoj zajednici izražavam iskrenu bratšku sućut i molitvenu potporu. Za dragog Pokojnika ću sutra, na dan njegova ukopa, slaviti svetu misu, jer mi nažalost nije moguće doći na pokop u Puču.

Dragog i nezaboravnog biskupa Antuna znao sam još od 1986. godine, kada sam, prvi nakon njega – postao članom tadašnje BKJ. Tijekom svih kasnijih godina, kad god smo se susreli, ja sam se radovao njegovoj blizini, ljudskoj toplini i neposrednosti te njegovom prožetošću misionarskom i duhovnom energijom. I u kasnijim godinama, kao umirovljeni biskup često mi je pisao iz zemalja Dalekog Istoka o svojim misionarskim podvizima, radostima i rezultatima, a ja sam – kako sam mu bio obećao – za njegov apostolski rad – rado i često molio.

Usudujem se – utemeljeno – utvrditi da se na njemu doista mogu ispuniti silne vjebne riječi Krista, Dobrog Pastira: „Valjak, slugo dobar i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti. Uđi u radost gospodara svega“ (Mt 25,23).

Pokoj vječni darovao mu Gospodin. I svjetlost vječna neka mu svijetli. Počivao u miru Božjem.

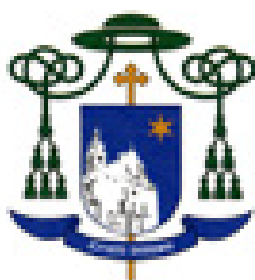
S izrazima iskrenog poštovanja, srdačno Te, kao i preuzvišenog Ivana, pozdravljam.

Odani u Kristu

+ Franjo Komarica

* Franjo Komarica,
banjolučki biskup

VARAŽDINSKI BISKUP

EPISCOPUS VARASDINENSIS

Varaždin, 20. travnja 2017.

Preuzvišeni gospodin
MONS. DRAŽEN KUTUŠA
Biskup porečki i pulski
Jurja Dobriće 3
52440 POREČ

Preuzvišeni gospodine!

Povodom smrti mons. Antuna Bogetića, umirovljenog biskupa Porečke i Pulske biskupije izražavam iskrena kršćansku sažut Vama, mons. Ivanu Milovanu, umirovljenom biskupu, te klera i svemu Božjem narodu Vele biskupije.

Biskupa Bogetića pamtit ćemo po pastirskoj zauzetosti ne samo za vlastitu biskupiju, nego za crkvu po svemu svijetu. Dok su ga služile fizičke i umne sposobnosti izvještavao nas je u svojim pismima o svojoj misijskoj djelatnosti širom svijeta. Bio je primjer zauzetosti za širenje Božjeg kraljevstva do kraja života.

U nadi da dragi pokojnik već uživa radost zajedništva sa Uskrnim Gospodinom, sjetit ću ga se u svetoj misi ovih uskrasnih dana.

Uz iskreni pozdrav u Gospodinu,

mons. Josip Strlejak
Biskup varaždinski

MONS. DR. IVICA PETARIJAK, OFMČap
biskup krčki - episcopus veglensis

Biskupa Antuna Mahunića 14, HR-10100 KRK, po 68
Tel: 091/1211-914, fax: 091/1211-845
e-mail: tajnik@biskupijakrk.hr

Krk, 20. travnja 2017.

MONS. DRAŽEN KUTLEŠA
porečki i pulski biskup
Dobriliina 3
52440 Poreč

Poštovani i dragi biskupe Dražene!

Svidjelo se uskrsnom Gospodinu mons. Antuna Bogetića, biskupa porečkog i pulskog u miru, porvati k sebi u ovoj Vazmenoj osmini, koja odiše radošću jer je Isus Krist svojim uskrsnućem pobijedio grijeh i smrt.

Nadamo se i vjerujemo da je nakon duge bolesti i starosti, svojoj uskrsnoj pobjedi i radosti sâm Uskrsnuti htio pridružiti i svog vjernog biskupa Antuna.

Pamtit ćemo ga kao vrlo jednostavnog i dragog čovjeka koji je svoje svećeništvo živio u potpunom predanju i služenju Bogu i ljudima. Svoje je biskupstvo shvatio kao službu koja je jedna u nizu: ni prva, ni posljednja, ni najvažnija. Pristupačan karakter i vedri duh pomogli su mu da s lakoćom uspostavlja kontakte s najobičnijim ljudima i da se kao umirovljeni biskup odvaži biti duhovnik u sjemeništu i poći u daleki Tajvan i služiti kandidatima za svećeništvo, a onda po povratku u dragu mu biskupiju, nenametljivo i evanđeoski djetinje pomagati svećenicima i osjećati se „kapelanom svim pulskim župnicima“.

Tobi dragi Biskupe, cijelom Tvojem prezbiteriju, kao i svim vjernicima porečke i pulske biskupije, izražavam kršćansku sućut zbog zemaljskog gubitka i odlaska biskupa Antuna, a dušu Pokojnika preporučam dobroti i milosrđu Božjem.

Ivica Petarijak
✠ Ivica Petarijak
biskup krčki

Porečka i Pulska biskupija

Poliklijatelj: Požeška biskupija - URED BISKUPA <biskupski-ordinarijat@po-i-com.hr>
Poslano: 19. travnja 2017. 22:40
Primalatelj: "Porečka i Pulska biskupija"
Predmet: RE: Obavijest o preminući biskupa Antona Bogetića

Preuzvišeni i dragi subrate Drađene,

Prigodom smrti biskupa mgr. Antona Bogetića izražavam Vama, svećenicima i svem Božjem narodu Vaše Biskupije svoje duboko kršćansko suosjećanje. Zahvalan sam preminulom pastiru za primjer poštivosti kojom je služio Crkvi i svojoj Porečkoj i pulskoj biskupiji. Od osnutka Požeške biskupije s velikom radošću i potporom pratio je njen život i moje osobno djelovanje. Njegova povezanost s preč. Vjekoslavom Marićem, svećenikom Požeške biskupije, dugogodišnjim pučkim misionarom, pretrajala je u povezanost s našom mjesnom Crkvom. Stoga njegov odlazak s ovoga svijeta orječamo kao rastanak s osobom ugrađenom u dvadesetogodišnji život naše mjesne Crkve. Žao mi je što zbog zasjedanja Komisije HSK i SPC o bl. Alojziju Stepincu u Požegi nisam u mogućnosti sudjelovati na ispraćaju dragog pastira. Mislima i molitvom bit ćemo s Vama idućega petka. U nadi uskrsne pobjede života nad smrću, srdačno Vas u Gospodinu pozdravljam,
Anton Švorčević, požeški biskup

Porečka i Pulska biskupija

Pošiljatelj: Tomo Vukšić <ordinarijat.bih@gmail.com>
 Poslano: 19. travnja 2017. 21:18
 Primalac: Porečka i Pulska biskupija
 Predmet: Re: Obavijest o preminući biskupa Antona Bogetića

Don Dražen Kutleša
porečki i pulski biskup
Poreč

Sarajevo, 19. travnja 2017.
 Prot. 115/2017.

Poštovani i dragi don Dražene!

Hvala Ti za obavijest o smrti umirovljenoga porečkoga i pulskoga biskupa mons. Antona Bogetića i oproštajnom Euharistijskom slavlju, koje će biti održano u katedrali u Puli u petak 21. travnja poslije podne. Sjećam se svoga prvog susreta s pokojnim biskupom Bogetićem u Rimu na njegovu proputovanju iz daleka svijeta prema Istri, malo nakon njegova imenovanja za biskupa. Tada, kao i u svakom kasnijem susretu ostavljao je dojam vrlo duhovna svećenika, koji se trudio na ljude i događaje gledati pozitivno, ali otvorena duha i očiju, što je odgajalo sugovornika. Na tomu sam mu vrlo zahvalan.

Dok sam mu duboko zahvalan za taj primjer, zaista mi žao što ne mogu doći u Pulu na molitveni oproštaj od njega. Naime, ovih dana su se zaredale neke obveze, koje mi nije moguće odgoditi pa moram ostati u Sarajevu.

Cijelom prezbiteriju, njegovoj rodbini, vjernicima u Biskupiji i posebice Tebi izražavam duboku bratsku sućut i blizinu u povodu smrti vrlo zaslužnog i uglednog Prethodnika u službi porečkoga i pulskoga biskupa i obećavam Misnu molitvu za njega.

Zahvalni Gospodinu Bogu što nam ga je dao kao primjer služenja Crkvi, molim Milosrdnoga Gospodina da mu udijeli pokoj vječni.

S osobitim poštovanjem, u molitvi

Don Tomo Vukšić
 vojni biskup u BiH

Msgr. Slobodan Štambuk
hrvatsko-branjski-rijčki biskup
Trg sv. Stjepana 26.
21450 Hvar, p.p. 68 – tel (021) 741 152 – tel (021) 743 107

Biskupski ordinarijat – Hvar
Broj: 189 / 2017.
Hvar, 20. travnja 2017.

Biskupski ordinarijat:
msgr. Dražen Kutlića
Park J. Dobrića 3
52 440 POREČ

Predmet:
Sučut povodom smrti msgr. Antuna Bogetića.

Preuzviđeni gospodine, dragi brate Dražene!

Zahvalan za poslanu obavijest o smrti msgr. Antuna Bogetića, ovim putem Tebi i cijeloj biskupijskoj zajednici izričem sučutnost s molbom za zaslužnog pokojnika.

Kao predsjednik Vijeća za Misije pri HBK, rado izričem sučutnost oko svetog posla za Misije za što je u našem narodu svoj poseban pečat dao upravo pokojni msgr. Antun Bogetić koji je i sam bio "krah misijski". U dragom mi je sjećanju koliko je On nastojao u zauzimanju za Misije, za upoznavanje i prepoznavanje i osoba i krajeva u kojima je djelovao najprije kao aktivni misionar, zatim kao biskup-ordinarij te kasnije preko brojnih pisanih poticaja! Njegov hrabri korak vrlo je prepoznatljiv u osnivanju sjemeništa u Puli "Redemptoris Mater", patinski kolegij s pravom javnosti. Biskup Antun bio je čovjek vrlo jednostavnih manira u odnosu na ljude, a opet tako bogat u "dubokom oranju" na njivi Gospodnjoj!

Rado izričem da je Pokojnik u nekoliko navrata boravio u Hvaru i ostavljao iza sebe uvijek dobre i poticajne uspomene.

Dak izražavam blizinu sa svima koji poštuju njegovo djelo, šalim što misam u mogućnosti biti s Vama na euharistijskom slavlju u petak, 21. travnja 2017. Izričem da sam imao u mojoj biskupskoj kapeli svetu misu za njega. Neka ga dobri Bog primi među najizabranije svoje i dodijeli mu častno mjesto među svetima svojim! A svima Vama i nama neka dobri Bog pošalje što više njemu sličnih likova. Mir vetih Tvojih, udijeli mu, Bože, udijeli mu radost u zagriježtu svom!

Brate Dražene, pozdrav iz Hvara i sučut, u Kristu

Slobodan
biskup - Slobodan

Biskupski Ordinarijat – Kotor Ordinariatus Episcopalis – Cathari

Trg Sv. Tripuna 336, 85330 Kotor
Tel.: +382 32 322 315
Fax: +382 32 322 175
E-mail: kotorskabiskupija@t-com.me

Br. Prot. 137/17

Kotor, 24. 04. 2017.

Preuzvišeni Gospodin
Mons. Dražen KUTLEŠA
Biskup porečko-pulski
Dobrišina 3
HR-52440 POREČ

Predmet: Sućut

Preuzvišeni biskupe Dražene,

s tugom sam primio vijest o preminuću Vašeg predlasnika mons. Antuna Bogetića, našeg subrata u biskupstvu.

U nadi da će ostati u trajnom sjećanju vjernika i klera Porečko-pulske biskupije, preporučam ga Gospodinu koji ga je sebi pozvao, da mu On bude nagrada za vjernu službu svećenika i pastira i za sve dobro koje je učinio.

Vama, kleru i vjernom puku izražavam kršćansku bratsku sućut u moje ime i u ime cijele Kotorske biskupije.

Uz pozdrav u Gospodinu,

+ *Ilja Janjić*
✱ ILIJA JANJIĆ
biskup kotorski

CONFERENTIA EPISCOPORUM CROATIAE
HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

Zagreb, 20. travnja 2017.

Preuzvišeni gospodine,

primili smo vijest o prelasku u Očev dom biskupa u miru mons. Antuna Bogetića. U vjeri da se njegovim vjernima život mijenja, a ne oduzima, pridružujemo se molitvama za dušu pokojnog biskupa i preporučujemo ga Božjoj dobroti. Neka mu Gospodin bude vječna nagrada za njegovo zauzeto služenje Crkvi, svjedočko naviještanje Evanđelja i sve dobro koje je u životu učinio.

S iskrenim suosjećanjem izražavamo Vama i svima u Porečkoj i pulskoj biskupiji kršćansku sućut i molitvenu blizinu.

S izrazima poštovanja i odanosti

dr. Petar Palić
generalni tajnik HBK

Mons. Dražen Kutleša, porečki i pulski biskup

Martin Wolters

Isarstraße 1
46499 Hamminkeln
ALLEMAGNE, GERMANY
24.04.2017

S. E. Hochwürdigstem Herrn
Mons. Družen Kutleba
Bischof von Poreč und Pola
Park Jurja Dobriča 3

52440 Poreč

KROATIEN.

*Die Zeit unseres Lebens währt insgesamt siebzig Jahre,
wenn es hoch kommt, achtzig Jahre [...].
Ja, eilends ist es dahin, im Fluge vergangen.*

Ps. 90, 10

Hochwürdigster Herr Bischof,

auf diesem Wege möchte ich Ihnen mein Beileid zum Tode Ihres Vorgängers im Amt, des Hochwürdigsten Herrn Bischofs Antun Bogetić, übermitteln. Mehr als dreißig Jahre diente er im Episkopat, davon 13 in der aktiven Leitung des Bistums von Poreč und Pola. Sein Name wird dauerhaft mit seinem ständigen Engagement im Glauben und der Sorge um die ihm anvertrauten Menschen verbunden bleiben. Ich bete um Seinen Segen für alle, die um Bischof Bogetić trauern, und für die ganze Diözese Poreč.

Aus dem Bistum Münster grüßt Sie

Ihr ergebener

Martin Wolters

www.apostolische-nachfolge.de

H.P. - HRVATSKA POŠTA d.d.
52440 POREČE (PARENZO)

D O L A Z N I B R Z O J A V

20

Lokalan broj	Adresa	Broj prijave	Broj prijave	Isprijet			Prijava preuzimanja		
				dan	sat	min	dan	sat	min
02	10005 ZAGREB-TELEGRAF	5102	109/190	30	10:10		10005	30	11:15

PREVIŠENI GOSPODIN MONSINJOR DRAŽEN KUTLEŠA
BISKUP POREČKI I PULSKI...
JURJA DOBRILE 3
(52440)POREČE/(PARENZO)

PREVIŠENI GOSPODINE BISKUPE, SA ŽALOŠĆU SAM PRINIO VIJEST O SMRTI BISKUPA ANTONA BOGETIĆA, BROJNE SU NJEGOVE ZASLUGE, NAPOSE IJ VREMENA KADA JE ODMAŠAO BISKUPSKU SLUŽBU, U TIM POVIJESKIM, PRIJELOMNIM TRENUCIMA PROMJENA I NASTANKA SAKOBTALNE DRŽAVE, SVOJIM MIROM I SARPOUZDANJEM PLIJEHIO JE DOBROTOH I POZITIVNA NA LJUDSKE I KRŠĆANSKE VRIJEDNOSTI. PROPUTOVAO JE CIJELE SVIJETI MWJEŠTAJUĆI RAGOSNU VIJEST I NESEBIČNO PREKOSIĆI SVOJ NAKK DRUGINA, OD EUROPE, LATINSKE AMERIKE DO AZIJE, U IME VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I HOJE OSOBNO, MOLIM VAS PRINITE IZRAJE OUBOKE SIAUTI
ANDREJ PLENKOVIĆ PREDSDJEDNIK VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

H. P. - HRVATSKA POŠTA d.d.
52440 PORČIĆ (PARENDO)

D O L A Z N I B R Z O J A V

6-4

Lokali B/D	Relazni RI	Brc) B/D	Brc) P/D	Doprinos			Prinos od	Vrijeme preuzimanja		
				dan	sat	min		dan	sat	min
134	10005 ZADREB-TELEGRAF	5085	114/100	21	13:14		10005	21	13:00	

LR152

PREUČIŠENI NORS GRAZEN KUTLEŠA BISK PORČIĆ I PU.
OSREDLINA 3
(52440)PORČIĆ/(PARENDO)

PREUČIŠENI GOSPODINE BISKUPE KUTLEŠA DA DALJEJEN SAM
PRIMELA VIJEST O SMRTI BISKUPA U NORS ANTONA BOGETICA
VELIKO DOBRUŠA I VJERSKOG PREPORODITELJA U ISTRI NJEGOVA
NEMAGOST PONIZNOST I NEPOSREDNOST ČINILE SU GA VELIKIM
DOVEROM I NAJBOLJIM PROPAGATOROM NAŠE VJERE UTEHTELJENOM
PAZERSKOG KOLEGIJA POSIJAO JE SJEME KOJE SE TER UROKITI
PLODOVIMA NE KOJI SMO BILI NJEGOVI UČENICI NEČINO
PROPUSTITI SIRTU NJEGOVA NAUK MOLJA VAS DA U KOJE OSOBNO
IHE I U IHE PREDJEDNIKA HRVATSKOGA SABORA GOSPODINA BOJE
PETROVA PRIMATE ISRAZE NAJOSBLJE SUČUTI S OSOBITIM
POŠTOVAJEN PREDPOZRIČA UREDA PREDJEDNIKA HRVATSKOGA
SABORA PETRA MANIĆ

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**URED KOMISIJE ZA ODNOS E S VJERSKIM
ZAJEDNICAMA**

Zagreb, 20. travnja 2017.

Preuzvišeni gospodin
msgr. DRAŽEN KUTLEŠA
biskup porečki i pulski
Jurja Dobrića 3
52440 POREČ

Preuzvišeni gospodine biskupe,

o preminuću preuzvišenog gospodina mons. Antuna Bogetića, biskupa u miru, Vama osobno, svećenicima i svim vjernicima Porečke i pulske biskupije, izražavam duboku sućut u ime Ureda Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske i u svoje osobno ime.

Mons. Bogetić, i kao svećenik i kao biskup bio je svojom gorljivom zauzetošću za čovjeka i Crkvu neumorno gradiocilj istinskih vrednota koje ne prolaze, koje trajno ostaju kao svijetli putokaz naraštajima sadašnjosti i budućnosti.

I upravo radi toga, ostat će među nama, a svojim odlaskom nas zadužuje nasljedovati njegov primjer zauzetosti u radu i vjernosti duboko ljudskim i kršćanskim vrijednostima.

S izrazima poćtovanja,

RAVNAJELJ

Šime Jerčić

H P - HRVATSKA POŠTA d.d.
52440 POREČ (PARENTO)

D O L A Z N I B R I O J A V

30

Lokacija (br.)	Polazni M	Broj		Ispisano			Preuzet od	Prijava (preuzimanje)		
		br./mes.	ri./mci	dan	sat	min		dan	sat	min
04	10005 ZAGREB-TELEGRAF	5118	78/75	20	11:15		10005	20	11:34	

LX152
 POREČKO PULSKA BISKUPIJA ...
 PARK 3, DOBRILE 3
 (52440)POREČ/(PARENTO) ...

POŠTOVANI

DOPUSTITE MI DA IZRAZIM NAJISKRENIVJE IZRADE SUČUTI POVODOM
 SMRTI MONS. ANTUNA BOGETIČA, OPRASTAMO SE OD POSEBNOG
 ČOVJEKA KOJI JE JAKUISO POREČ I OBIJELIIO OBRASTANJE RHOGIH
 GENERACIJA POREČANA. BILA JE ČAST PODNYATI GA, A NEBOH ČE
 OD SADA SVAJITI I VJIEZDA KOJA ČE I DALJE POTRITI NA NAS,
 ISKRENO SUOJJEČANO S VAŠOM BOLE, NAŠE SU MISLI I MOLITVE UZ
 VAS,

GRADONAČELNIK EDI ŠTIPANIĆ SA SURADNICIMA

H.P. - Hrvatska pošta d.d.
52440 POREČ (PARENDO)

D O L A Ž N I B R Z O J A V

31

Lokali (str.)	Polazak (h)	Broj listova	Broj (kml)	Izlasci dan sat min	Prijazni od	Prijava dan sat min
07	10005 IABREB-TELEGRAM	5000	100/100	20 13:24	10005	20 14:09

LR152
 POREČKA I PULSKA BISKUPIJA
 MONS. DRAŽEN KUTLEŠA
 DOBRILINA 3
 (52440)POREČ/(PARENDO)

S VELIKOM TUŽOM PRIMILI SMO VIJEST DA NAS JE NAPUSTIO MONS.
 ANTON BOGETIĆ, POREČKI I PULSKI BISKUP U KIRU TE VAN U
 SVOJE OSOBNI SME I U DNE SVIH VJERNIKA I GRABANA LABINA
 UPLOUŽEN ISKRENE IZRAZE ŽUČUTI.
 MONS. ANTONA BOGETIĆA PARTIT ČENO KO DOPRINOSU KOJE JE DAO
 U BIRENJV KRSČANSKIH VRIJEDNOSTI I ČOBRA ZA SVAKOGA
 ČOVJERA. BIO JE NAS OHLJEŽI BISKUP I SVECENIK KOJE
 ŽUPLJANI LABINA PARTI JOB OD VREĆENA SLUŽBOVANJA U
 LABINEROG ŽUPI. ANTON BOGETIĆ OSTAT CE ŽIVIJETA UREJAN U
 SJEĆANJIMA GRABANA GRADA LABINA
 BRADONAČELNIK GRADA LABINA TULLIO BENEČLIKA

Kancelar Porečke i Pulske Biskupije

Posiljatelj: Općina Sveta Nedelja <info@sv-nedelja.hr>
Poslano: 20. travnja 2017. 13:38
Primalatelj: kancelar@ppb.hr
Predmet: sućut

REPUBLIKA HRVATSKA
ISTARSKA ŽUPANIJA
OPĆINA SVETA NEDELJA

„Blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu“

(Otk 14.13)

Povodom smrti preuzvišenog biskupa u miru mons. Antona Bogetića u ime Općine Sveta Nedelja i u svoje osobno ime izražavamo duboku sućut.

Neka ga Gospodin nagradi za sva dobra djela koje je za života činio na dobrobiti naše biskupije.

S nadom i vjerom u vječni život

Općinski načelnik i žitelji Općine Sveta Nedelja

HRVATSKA KARMELSKA PROVINCIJA SVETOGA OCA JOSIPA
PROVINCIA CROATIAE ORD. CARMEI DECALCIATORUM SANCTI PATRIS JOSEPHI M.P.S. I.H.S.P.S. OBI. 501144296
HR-10000 Zagreb-Remete, Česmškoga 1, Tel. 00385/1/4580954, 00385/1/4580960, Faks: 00385/1/4580953

Br. 41 / 2017.

Zagreb-Remete, 21. travnja 2017.

Preuzvišeni gospodin
mons. dr. Dražen Kutleša
biskup poretčko-pulski
Dobrilina 3, 52440 Poreč

Sućut prigodom smrti mons. Antuna Bogetića

Preuzvišeni gospodine biskupe,

u ime naše Hrvatske Karmelske Provincije izražavam Vama i svim svećenicima i vjernicima Vaše biskupije iskrenu sućut prigodom smrti biskupa u miru mons. Antuna Bogetića.

Biskup Antun primio je dar vjere u svojoj obitelji i od te vjere je živio. Vjera je oblikovala njegov život i taj život podario je Isusu Kristu i njegovoj Crkvi kao svećenik i kao biskup. Zahvaljujemo dragome Bogu za njegov život služenja Bogu i ljudima. S Karmelom je posebno bio povezan preko sestara karmelićanki kojima je, kao svećenik, bio dugogodišnji ispovjednik. Mi karmelićani smo mu osobito zahvalni što je sa španjolskog na hrvatski jezik preveo Pisma sv. Terezije Avilske.

U seću mu je bilo širenje Isusove radosne vijesti po cijelome svijetu od Argentine do Tajvana. Isus Krist, kome je biskup Antun tako vjerno od malena služio i kojega je od seća ljubio neka mu bude nagrada.

Pokoju vječni daruj mu Gospodine.

p. Srećko Rimac, OCD
p. Srećko Rimac, OCD
provincijal

PROVINCIALAT franjevačke provincije sv. Jeronima

Trg sv. Frane 1

HR – 23000 Zadar

Tel. 023 – 250 467 / fax 250 136

E-mail: provincijalat-zadar@ad.hinet.hr

Zadar, 30. travnja 2017.

Mons. Dražen Kutleša

J. Dobrile 3

52440 Poreč

Poštovani g. biskupe Dražene,

braćo svećenici Porečke i Pulske biskupije!

Čuo sam vijest da je umro naš dragi biskup Antun Bogetić. U njemu smo susreli jednostavna i velikodušna čovjeka; Kristova vjernika koji je dopuštao da Evanđeljem bude trajno nadvladavan. Uvijek je iznova čeznuo pronaći novi put kojim će jasnije i odlučnije slijediti našega Gospodina i Otkupitelja. Zračio je neobičnom poniznošću, jednostavnošću i bliskošću. Njegova otvorenost novim poticajima urodila je veoma značajnim plodom za Porečku i Pulsku Crkvu, a i šire. Pristupajući u Franjevački svjetovni red, usvojio je geslo sv. Franje: „Mir i dobro“. Na početku moga svećeničkoga djelovanja bio mi je poticaj i ohrabrenje. Uz njega je bilo dobro biti.

Vjerujem da je Gospodar Života i smrti prepoznao svoje djelo u prolasku ovom zemljom mons. Antuna; posebno u plodovima Crkve kojoj je bio biskup. Vjerujem da naš dragi Biskup jest dionik Slave za koju smo stvoreni i koju nam je Uskrsli obećao.

U svom času naš je Gospodin molio: „Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta“ (Iv 17, 24). Vjerujem da je u tom Času mislio upravo i na biskupa Antuna koji je htio slijediti Njegove stope.

Poštovani g. biskupe Dražene, braćo svećenici, rodbino i prijatelji našega biskupa Antuna primite moju sućut i sućut braće naše Provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri.

U nadi pashalnog otajstva!

fra Andrija Bilokapić, pm

DRUŽBA KĆERI MILOSRĐIA TSR SV. FRANJE
HRVATSKA PROVINCIJA KRISTA KRALJA
10000 Zagreb, Mallinova 4; tel. 01/46 77 609; faks 46 77 986
e-mail kceri.milosrdja@zg.s-com.hr

Br. 111/2017.

Sve za Isusa na slavu Oca!
Zagreb, 19. travnja 2017.

Preuzvišeni
mons. Dražen Kutleša,
biskup porečki i puški
Jurja Dobrile 3
52444 POREČ

Predmet: *Sučut povodom smrti mons. Antuna Bogetića.*

«Ja sam uskrsnuće i život:
tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.
I tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada» (Jn 11, 25-26).

Preuzvišeni oče biskupe,

na vijest o smrti dragoga biskupa mons. Antuna Bogetića, koji je proživio dug i blagoslovljen vjermički i svećenički život, u poniznosti i jednostavnosti zauzeta pastira Crkve u Hrvata, izražavam Vam iskrenu sućut, želeći Vam i na ovaj način pokazati da smo zahvalni Bogu za njegov dar života i njegovo plodno djelovanje.

Združeni smo s Vama u molitvenom duhu, kao i u uskrsnoj nadi i vjeri da će mons. Antun Bogetić, koji je služio Bogu i narodu propovijedajući svojim životom Uskrsnuće i Život, živjeti vječno. Vjerujemo da su se i na njemu ispunile Kristove riječi: «Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primiti u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!» (Mt 25, 34). Gospodin mu bio nagrada za sve dobro koje je učinio, a osobito za njegovu poniznu ljubav i blagost.

U ime svih nas sestara Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje primite iskrenu vjermičku sućut.

Emila Barbarić,
provinčijalna predstojnica

Porečka i Pulska Biskupija

Pošiljatelj: Papinska misijska djela u Hrvatskoj <misio.croatia@misija.hr>
Poslano: 21. travnja 2017, 09:44
Primateļļ: Porečka i Pulska biskupija
Predmet: Fw: Sućut

Mons. dr. Dražen Kutlela
 Biskup Porečke i Pulske biskupije
 Dobrilina 3
 52440 POREĆ

Preuveljeni gosp. Biskupe!

Povodom preminuća mons. Antuna Bogetića, umirovljenog biskupa Porečke i Pulske biskupije, izražavam Vama i svećenicima biskupije, u ime Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj, iskrenu ljudsku i vjernaću sućut.

Biskupa Bogetića sjećamo se kao misionara u Argentini u misiji Chaco i u Tajvanu kad je kao umirovljeni biskup obnaćao službu duhovnika u misijskom sjemenišću Redemptoris Mater u Kaohsiungu.

Kao misionar javljao se svojim ćlancima u misijskom listu Radosna vijest i gremosio primateljima i dobroćiniteljima misija svjedoćanstva o bogatom duhovnom životu zajednica u kojima je predano služio. U njegovim pismima dolazila je do izraćaja duboka vjera i pouzdanje u providnost, ljepota evanđeoskog zajedništva, oćaravajuća kršćanska naća i optimizam.

Sudjelovao je na ljetnim susretima misionara na kojima su se uz misionare okupćjali i biskupijski ravnatelji Papinskih misijskih djela te ih oćuveljavao za misijski pastoral.

Zahvalni Bogu za njegov život i slućenje, molimo za njegov vjernaćni mir, a Gospoćin, kojemu je služio, neka blagoslovi njegov rad i Porećku i Pulsku biskupiju ćiji je bio ćasni svećenik i biskup.

Vt. Antun Štalan
 Nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj
 Ksaverska cesta 12a
 10000 Zagreb
 Tel. 01/5635055

Prečasni

BISKUPSKI ORDINARIJAT

Jurja Dobrile 3

P O R E Č

Upravo sam dobio vijest «žalosnu»(?) - rekao bih radije RADOSNU ! – da je moj Duhovni otac, preč. mons. ANTE BOGETIĆ, umirovljeni biskup, dočekao «svoj Vazam» u danima Kristova Uskrsa! Čestitao sam mu i ove godine sv. Vazam GNIK, kao i ostalih godina moga svećeništva, za koje je On dobrano zaslužan! Godilo mi je, kad me je u mnogobrojnim pisanim tekstovima (kraćim ali i vrlo dugačkim) znao oslovljavati sa «duhovni sine»!

Tijekom moje sjemenišne formacije u Pazinu – mons. Bogetić je bio (uz Svetohranište u Kapeli) – najdraža instanca, kojoj sam često pribjegavao u mladenačkim borbama za zvanje! Nisam se nikada bojao zakucati na vrata njegove skromne sobice – i zamoliti sakrament Pomirenja. Kroz Njega sam doživljavao Boga kao «Milosrdnog Oca». Hvala Ti, Oče!

Kad sam ga konačno – prije prezbiterata – zamolio: «Mogu li na ređenje?» Odgovorio mi je: «Idi, valjda me neće Bog „za to?“»

Nikad neću zaboraviti kad je nama bogoslovima organizirao mali izlet, na svetkovinu Presv. Trojstva na Grimaldu. Ja sam – tek dva tjedna nakon Mlade mise - trebao voditi Liturgiju. Sjao sam u ispovijedaonicu i kroz – rešetke – čuo glas svoga Duhovnika?! Ostao sam pomalo zbunjen: bila je to moja prva ispovijed jednog brata svećenika, k tome mog višegodišnjeg ispovijednika i duhovnika! Kakva poniznost u tom dragom, krhkom biću?!

Sudjelovao sam na njegovom biskupskom ređenju 28. travnja 1984. g.

Bio sam – vjerujem – prvi ili među prvima, kojima je priopćio svoju viziju-osnutak Mislijskog Neokatekumenskog sjemeništa u Pulli! Nisam «ništa razumio» o sadržaju Njegova pisma! Kasnije mi je slao fotografije prvih bogoslova i poglavara tog svog «projekta». Bio je – kao u cijelom svom svećeništvu – o d u š e v i j e n tom svojom vizijom! On je bio svećenik koji je bio sposoban samo l j u b i t i; opraštati, podnositi objede svojih kolega (!), omalovažavanje... Bio je dionik onih «Kristovih

malenih» kojima je Otac objavio Tajne Kraljevstva! Za Njega je postojala samo jedna ljubav: Posvemašnje predanje u službi Isusovog Kraljevstva!

Mons. Bogetić je dio plejade istarskih mladih, hrvatskih, poslijeratnih svećenika - jednostavnih, pučkih ljudi, blizih narodu – u strašnim decenijama komunističkog terora. Dovoljno je spomenuti (našeg podravnatelja) mučenika bl. Miroslava ! O sretni li istarske Crkve tog mučeničkog razdoblja!

Današnjem nasljedniku na biskupskoj stolici Istarske Crkve, mons. Kutleži, biskupu mons. Milovanu i braći svećenicima Istre – moja iskrena sućut. Dao Bog, što skorije, dragoj mi Istri, nove mlade svećenike-entuzijaste. Sklon sam vjerovati, da će Gospodin ozbiljno uzeti molbe

Časnog neimara – kad Ga bude molio za nove pastire istarske Crkve – čemu je na zemlji tako brižljivo prednjačio.

Danas sam prikazao sv. Misu za pokoj Njegove plemenite duše. Držim da je to moj najljepši HVALA – Duhovnom Ocu. I dok molim za Njega, osjećam potrebu i da mu se i PREPORUČIM! Iza smrti – ljudska se ljubav ne gasi; ona se utvrđuje! R.i.p.

Malinska, 19. travnja 2017.

prof. Anton Barbis
mučen. svićut

ANTON BARBIS
Bulmarčićeva 17a
Tutinaš (opć.) 858-155
51411 MALINSKA

From: Vladimir Mikrut [mailto:mikrutvladimir@gmail.com]

Sent: Friday, May 19, 2017 11:49 AM

Subject: sućut

Saznavši za preminuće mona. Antuna Bogetića, biskupa u m., želim izraziti iskrene osjećaje sućuti povodom, vjerujem i njegova uzornog preminuća, kako ocu Biskupu, tako i Neokatekumenskoj zajednici. Prvi put sam se s njim sreo na svetoj misi u Funtani, gdje smo boravili prigodom jedne ministrantske (a bio ih je dvadesetak) ekskurzije negdje osamdesetih godina prošlog stoljeća za moga župnikovanja u Ivankovu kod Vinkovaca. Kako ministranti tako i ja bili smo oduševljeni darom njegove nazočnosti. Osobito mi je bilo drago s njim se sresti u Bošnjacima (gdje sam župnikovao do kolovoza 2014.) o Godini Matije Pavličića (uzornog tjemeništara preminulog u 20. godini života, a na glasu svetosti). Zajedno smo sastavili molitvu Matiji. Posrednik toga susreta je bila s. Agneza Valjak s kojom je bio u korespondenciji za njegova boravka u Taiwanu, a upoznali su se za domovinskog rata kada je nju i tolika Vata Biskupija velikodušno primila. Ona je niz godina bila na službi katehiste u Bošnjacima. Zadnjih dana njegova života bio sam s njim u kontaktu posredstvom včl. Jurice Manzoni iz Neokatekumenske zajednice, ali je tada o. Biskup bio na samrtnoj postelji. I moja je rođena sestra umrla u sjećanju ove godine u svojoj 95. godini života. Vladimir Mikrut, sveć. u. m.

I.P. - HRVATSKA POŠTA d.d.
 (2440 POREČ (PARENZO))

D O L A Z N I B R Z O J A Y

54

Lokali bna	Polovi PU	Broj broj(ka)	Broj ri(ce)	Dobitak			Vrijeme dostizanja
				dan	sat	min	
11	10005 ZAGREB-TELEGRAF	5430	42/38	21	09:26	10005	21 09:59

LX152
 POREČKA I PULSKA BISKUPIJA
 JURJA DOBRILE 3
 (52440)POREČ/(PARENZO)

POVODOM GUBITKA VAŠEG DRAGOG I POŠTOVANOG KONSIJORA
 BISKUPA U HRU GOSPODINA ARTUNA BOGETIĆA I VAŠEG DRAGOG
 PRIJATELJA PRINITE NAJISKRENIJU SUČUT OD
 KORIŠNIKA GJELATINRA I SAVJETAELJICE OONA ALFREDO
 STIBLIC PULA

H P - HRVATSKA POŠTA d.d.
52440 POREČ (PARENZO)

D O L A Z I B R Z O J A V

29

Redni broj	Polazni broj	Broj brojača	Broj riječi	Ispisano dan sat min	Preuzet od	Vrijeme preuzimanja dan sat min
83	10005 ZAGREB-TELEGRAM	5111	90/82	20 11:13	10005	20 11:34

LX152
POREČKA I PULSKA BISKUPIJA ...
DOBRI LINA 3
(52440)POREČ/(PARENZO) ...

PREUČIVŠI OČE BISKUPE, MOLIMO VAS DA PRIMITE IZRAJE NAŠE
ISKRENE I DUBOKE SUČUTI KAO I NEIZMERNOG POSTOYANJA I
DIVLJENJA MONSINJORU ANTONU BOGETIĆU POREČKOM I PULSKOM
BISKUPU U MIRU. VELIKA NAM JE ČAST I DRAGO SJEĆANJE NA
NJEKOVE POSJETE NAŠOJ ŠKOLI KAO I NA POTPORU KOJU NAM JE
TINE ISKAŽAO. BITI U KONTAKTU S NJIM, ŽAČILO JE POSTATI
BOLJI ČOVJEK, NA TOJE SMO DARU ZAHVALNI BOM.
UČENICI, ZAPOSLENICI I SAVJETAJICA
TURISTIČKO-UGOSTITELJSKE ŠKOLE ANTONA STIPANIĆA POREČ

*„Ja smatram dobar svoj delegat koji čini
i moji se ja svi gledati.“
(ant. j. b.)*

*Živati in Christo!
Nasi dobi i dragi naš Antun Bogetić
u svojij 91. godini života
Braćunjevo je vječnno boravilo
u nebeskom domovinu.
Brala ti, svi predobri i svi Antuni!
Kakav je pogled na tu ungradi
svoga vjeronog blaga naš Antun
na sve što je učinio u svom
domovinu, posebno u školi
u Poreču, kao i u školama u
u Lini.*

*A vama, moji dragi braćunje
kao i svim vjernicima i
- ljubavi biskupije i puljske
sveće moje iskreno priat.*

Antun j. b. Poreč, 2018.

Antun j. b. Poreč, 2018.

H P - HRVATSKA POŠTA d.d.
52440 POREČE (PARENDO)

D O L A Ž N I B R I Ž O J A V

388

Lokalni broj	Kodni broj	Broj prijave	Broj prijeli	Dostavljen dan sat min			Prezentirano	Vrijeme poručivanja dan sat min		
				dan	sat	min		dan	sat	min
95	10005	ZAGREB-TELEGRAF	5257	227/214	20	15:52	10005	20	17:01	

LX152
 GRAĐEN KUTLESA
 POREČKI I PULSKI BISKUP, BISKUPSKI ORDINARIJAT U POREČU
 DOBRILIM TRG 3
 (52440)POREČE/(PARENDO)

VELO POŠTOVANI OČE BISKUPE! PREHINUČIH U GOSPODINU NAPUSTIO NAM JE JEDAN OD VAŠIH PREDŠASNIKA U NISU MONS. ANTON BOGETIĆ, TE VAMA I ČITAVOM KLERU, BOMU POVEĆERENH OSOBAMA I SVEMU PUKU ISTARSKE UPUĆUJEMO NASH ISKRENU SUČUT, MOLEĆI NEBEŠKE OČA DA GA BLAGO PRIEMI U NEBEŠKE OČAŽE NA VJEČNI POČINAK.

NJEGOVA ODLAZAK DŌVODI NAM U SREĆANJE SVA DOBRA KOJA JE ČINIO BŌJE BŌD SE KROI ŽIVŌT NALAZIO. NI SMO SVJEDOCI MNŌGIH OD TIH KOJIMA SMO S NJIOME USKO BILI POVEZANI I ČIJE NAM POTPŌRE I MOLITVE NIKAD NISU IZOSTALE. NJEGOVA SU DJELA OČIGLEDNA U BISKUPIJAMA POREČA I PULE, TADŌ I CRKVE U HRVATA I U MISSIONARSKOM DJELOVANJU U DALKOJ JUŽNOJ AMERICI I U KINI NA TAJVANU.

UVERILI I MILOSRŌNI ISUS KRIST I NJEGOVA MAJKA PREČISTA DJEVICA MARIJA KOJE JE ZAŽIVAO I UZIO SE U NJIOME ZA ŽIVŌTA NĀRA DA BADA PREGLEDU ŌCU I DŌMU SVETŌM U DRUŠTVO ANĀELA I SVIH SVETIH U NEISCRPNU RADOŠT ŽIVŌTA ŽANVIJER.

NYALA MU DA SVE ŠTO NAM JE UČINIO. SVETI OČE, MOLEMO, POMILUJ GA! LARA MU HRVATSKA ISTARSKA ŽENLJA

ŽANVALAN MARTIN KLIMAN ZA SUPRUGOM LJILJANOM I SVOJIMA, ČASNIK SESTRAMA DRUŠBE MILOSRŌNOG ISUSA, SVIH SURADNICIMA, OJELATNICIMA I KŌRISPONDICIMA KUĆE ŠKŌBI, CENTRA ZA POREČE I NĀSŌU I DOMA SVETŌG POLIKARPA U PULI

Agradecimento a tal grande homem, em nome de
Deus que a paridade até grande deus
Dado Colares

Muito obrigado padre Bogetić pelo seminário que abristes e pela
deus que o senhor fez através da obra (missões). Não tenho mais
do quando Bogetić falava da sua experiência de missionário,
isso me ajudou muito, também o amor que tinha
pelo caminho e pela própria comunidade de Tawian.
Durante esse Paz Lohu.

M. Luis Zabinski de Almeida, Brasil,
seminário Km - Pula.

DRAGI OCG BISKUPE - HVALA ZA VE. Molim mene
Luis Floringim

Dragi oče Biskupe, oče Tonin - hvala za ve ste ste učili.
Za našu obitelj. Za ste i nadoknada za moje.
Veliki saček, svetac
Kleodomir Koreto

Dragi oče, uformati samo se prije celovečit godinama
tako ste govorili: "Potrebno je naša duhovno-a
svaj Pula". I molim samo: na te molim, mi jedino-
nato. gupivo, na knjizi pravo. Ili. tvoritom.
Molim toliko godina. gledam, gledam.
toliko godina, spomenite, blagoslov; molim, molim.
Ili. blagoslov. Molim vam oče! Molim na moje obitelj
obitelj moja. samo, knjige ste U. molim.
Mila Trajkovic

put i sa brigu, dobrobit i sve u istu i sa
 volite sve te koje koji su proizašli iz puta
 koji je salvacijini i sama usadio se
 u ovo podneblje i tle. Hvala, hvala, hvala,
 bog vas blagoslovi i nagradio svojim
 životom i darovima i blagom.

Felici Danija!

Veliko HVALA za sve trudnje provedene u toj priroci
 za sve nje, na blagodat, na djelovanje, na miš i utjehu
 za taj otaj i svu milost, za taj rok, za službu i počin
 da vidim na vama vrata. Hvala da mi, da si sa mnom
 oca koji se je tako spomjelo i 1° Corin. 5.
 Uka ti zaslužila otora na vama i tle. Felici Danija!

Hvala ti Biskupe za sve što si mi dao ljubavi
 Hvala ti Oče Biskupe Bogotio mihi za sve
 Momo Zuh!

Hvala ti i slava dragi biskupe za sve ono
 što si mi ostavio na ovom svijetu
 što si se odlagao na miš među narodima
 ljubice

Dragi moj Biskupe Torio!
 Tako si volio da te zovnu. Bili su
 navesani o tobom i jako uje mene i tle,
 koja ti je bila kuzmana kuzna, a kod
 tojece ljubavnoj reatnji kuznionu
 kuznionu u Bistrici u tle. Hvala ti
 na svemu, na svu i tle i miš
 Tuzak Provanterio. Davidaji gne!
 Torio f. Gabriel Kuznionu
 Ovidia Anioi tle

IZ TISKA

PREMINUO MONS. ANTUN BOGETIĆ, POREČKI I PULSKI BISKUP U MIRU

Mons. Bogetić velikim je povijesnim, epohalnim gestama obilježio i zadužio Porečku i Pulsku biskupiju, ali u širem smislu i Crkvu u Hrvata, kao i druge mjesne Crkve u raznim krajevima svijeta, „od Anda do Tihog oceana”.

Pula, (IKA) - Mons. Antun Bogetić, porečki i pulski biskup u miru, okrijepljen svetim sakramentima, preminuo je u srijedu, 19. travnja 2017., u 1.30 sati, u 95. godini života, u Svećeničkom domu Betanija u Puli. Obavijest o ispraćaju i sprovodu bit će objavljena naknadno.

Mons. Antun Bogetić rođen je 24. travnja 1922. godine od oca Luke i majke Agate Premate, u Premanturi, mjestu na krajnjem jugu istarskog poluotoka. Osnovnu je školu završio u rodnom mjestu, gimnaziju u sjemeništu u Kopru, filozofiju na Papinskom Lateranskom sveučilištu u Rimu, a teologiju u Gorici. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1946. u Poreču, reditelj je bio mons. Raffaele Radossi. Mladu misu proslavio je u rodnoj Premanturi 14. srpnja iste godine, uzevši kao mladomisničko geslo riječi „Dođi kraljevstvo tvoje.” Nakon župnikovanja na Labinštini, u sv. Luciji Labinskoj od 1946. do 1947. i od 1947. do 1950. u Labinu, imenovan je tajnikom biskupa Dragutina Nežića. Tu je službu vršio od 1950. do 1952. godine, kada je započeo je desetogodišnju službu duhovnika u Pazinskom sjemeništu. Godine 1962. imenovan je župnikom u Pazinu, gdje ostaje do 1967. kada postaje generalni vikar biskupije. Godine 1980. započinje svoje misionarsko djelovanje u Argentini gdje ostaje do 1984. godine. Ondje ga sustiže poziv za biskupsko imenovanje.

Porečkim i pulskim biskupom imenovan je 27. veljače 1984. godine. Za biskupa je zaređen u Poreču 28. travnja 1984. uzevši biskupsko geslo „U tebe se Gospodine uzdam”. Glavni reditelj bio je kardinal Franjo Kuharić, a suposvetitelji nadbiskup Josip Pavlišić i biskup Dragutin Nežić.

Mons. Bogetić umirovljen je 10. siječnja 1998. godine. Po umirovljenju, nakon više godina službe duhovnika u Sjemeništu “Redemptoris Mater” na Tajvanu, nastanio se u Svećeničkom domu Betanija u Puli gdje je živio do smrti. Po povratku u Pulu bio je veoma aktivan te je često i rado predvodio razna slavlja, ali s jednakom je radošću pružao pastoralnu pomoć župnicima mijenjajući ih za mise čak i radnim danom, volio je reći da se osjeća „kapelanom svim pulskim župnicima”. Brojne su njegove zasluge napose iz vremena kada je obnašao biskupsku službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti valjane korake za ostvarenje velikih projekata, njegovim su angažmanom ustanovljene neke od danas ključnih ustanova u Porečkoj i Pulskoj biskupiji. U proljeće 1992. godine mons. Bogetić zadužio je vlč. Antuna Heka da se prihvati zadatka osnivanja škole, klasične gimnazije u zgradi Pazinskog sjemeništa. Dana 31. siječnja 1993. mons. Bogetić posjetio je zajedno s tadašnjim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom zgradu Kolegija gdje su supotpisali povelju o početku obnove zgrade. Pazinski kolegij – klasična gimnazija započela je s radom u rujnu 1993., i od tada, već gotovo četvrt stoljeća se ondje s pažnjom i marom odgajaju novi naraštaji koji su već do sada svojim angažmanom i uspjesima opravdali želje i namjere utemeljitelja. Zaslugom biskupa Bogetića podignuta je i nova zgrada biskupskoga ordinarijata.

Biskup mons. Antun Bogetić je 8. prosinca 1991. osnovao Biskupijsko misijsko sjemenište “Redemptoris Mater” u Puli za pripadnike Neokatekumenskog puta. Sjemeništarci, do tada smješteni po obiteljima, polazili su u akademskoj godini 1991./92. i 1992./93. Riječku bogosloviju. U međuvremenu su Porečkoj i Pulskoj biskupiji dodijeljeni na korištenje vojni objekti bivše pulske vojarnje “Vitimir Širola Pajo”, koji su preuređeni za prebivalište poglavara i bogoslova. Dana 30. rujna 1993. mons. Bogetić je osnovao i Visoku teološku školu

u Sjemeništu „Redemptoris Mater”. Godine 1997. postavljen je kamen temeljac za gradnju novog kompleksa tog pulskog sjemeništa.

Još jedna od značajnih zasluga mons. Bogetića je povratak pavlina u samostan u Sv. Petru u Šumi. Ostvarilo se to, slijedom njegovih nastojanja, nakon 210 godina njihova izbivanja, 7. srpnja 1993. godine.

Dijamantni jubilej, 60. obljetnicu misništva, proslavio je 26. kolovoza 2006. u Eufrazijevoj bazilici u Poreču. Dana 28. travnja 2009. u župnoj crkvi Sv. Pavla u Puli proslavio je dvadeset i petu obljetnicu biskupske službe.

Dana 29. lipnja 2016., na blagdan sv. Petra i Pavla, u pulskoj crkvi sv. Pavla proslavio je 70. obljetnicu svećeništva, što je ujedno bio i njegov posljednji javni nastup.

Autor je brojnih knjiga duhovnog sadržaja, a svakako najznačajnija je njegova autobiografija „Moj život, od Anda do Tihog oceana” koju je objavio 2010. godine.

Izuzetno omiljen među narodom, bio je zaista oličenje izraza koji se uobičajeno koristi za svećenike, „Uzet iz naroda i postavljen za narod.”, ali on je to bio, na posve identičan način, možda još i više, postavši biskupom.

Svaki biskup obilježi biskupiju kojom upravlja svojim načinom, svojim stilom, mons. Bogetić velikim je povijesnim, epohalnim gestama obilježio i zadužio Porečku i Pulsku biskupiju, ali u širem smislu i Crkvu u Hrvata, kao i druge mjesne Crkve u raznim krajevima svijeta, „od Anda do Tihog oceana”.

OPROŠTAJ OD PREMINULOG BISKUPA ANTUNA BOGETIĆA

Pula, (IKA) – Molitveno bdjenje uz izloženo tijelo preminuloga umirovljenog porečkog i pulskog biskupa Antuna Bogetića bit će u četvrtak 20. travnja u 20 sati u pulskoj katedrali, a molitvu Večernje predvodit će umirovljeni biskup Ivan Milovan.

U petak 21. travnja u 8 sati molitvu Jutarnje u pulskoj katedrali predvodit će generalni vikar biskupije mons. Vilim Grbac. Svečana sprovodna misa za biskupa Bogetića je u 14 sati. Nakon mise sprovodni obredi održat će se u Premanturi.

U svim će se župama u Porečkoj i Pulskoj biskupiji organizirati zvonjenje crkvenih zvona u petak, 21. travnja 2017. godine u 14 sati.

■ PULA Umro mons. Antun Bogetić, umirovljeni biskup porečki i pulski

Biskup porečki i pulski u miru Antun Bogetić preminuo je u srijedu 19. travnja u Svećeničkom domu Betanija u Puli. Svojim crkvenim, osobito dušobrižničkim, i rodoljubnim radom uvrstio se u red velikih biskupa koje je Crkvi i hrvatskomu narodu podarila lita.

Sprovodnu misu u petak 21. travnja, u nazočnosti više nadbiskupa i biskupa te oko 120 svećenika, u pulskoj je prvostolnici predvodio riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić, a prigodnu homiliju izrekao je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša. Na misi su koncelebrirali apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Erriro, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, naslovni nadbiskup ninški mons. Martin Vidović, dubrovački biskup Mate Uzinić, bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, gospićko-senjski biskup Zdenko Kržić, biskup šibenski Tomislav Rogić i pomoćni biskup zagrebački Ivan Šaško te umirovljeni (nad)biskupi Marin Srakić, Alojz Uran, Ivan Milovan, Mile Bogović, Ante Ivaz, Valter Župan, Metod Pirih.

Biskup Kutleša u prigodnoj je homiliji uz ostalo rekao da je mons. Bogetić 95 godina kao vjernik, 71 kao svećenik te 33 godine kao biskup utkao sebe u suvremenu povijest te drevne biskupije, utjecao na rješavanja crkvenih pitanja po istini i pravdi, uloživši svoje duševne talente, vjeru, nadu i ljubav u Božju građevinu Crkvu, i za nju trpio. Dokaz su i njegova velična djela i zasluge napose iz vremena kada je vrlio biskupsku službu. Njegovom su zaslugom ustanovljene neke od danas ključnih ustanova u Porečkoj i Pulskoj biskupiji, istaknuo je mons. Kutleša te podsjetio na važnost Pazinskoga kolegija - klasične gimnazije i Biskupijskoga misijskoga sjemeništa «Redemptoris Mater». Osim tih velikih djela još je veći njegov cijeli častni i požrtveni život, kako svećeničko tako i biskupsko svjedočanstvo. Kao svećenik i biskup, kao učitelj i odgojitelj budio je u srcima svećenika, bogoslova, sjemeništaraca i ostalih vjernika čudno utjelovu istinu Božje ljubavi. Pokrenuo je veliki lanac ljubavi «od Anda do Tihoga oceana» u tolikim dobrim dušama koje je susretao u

U svaku je službu ulagao čitavoga sebe

Generalni vikar mons. Vilim Grbac pročitao je životopis pokojnika, a u ime vjernika oprostio se dr. Stipan Trogljić iz uprave Neokatekumenskoga puta.

Nakon preporuke i oproštaja sprovedni obred predvodio je biskup Milovan, a svećenici su iznijeli lijes iz crkve do vozila kojim je prevezen u Premanturu. Brojni mještani okupili su se na ulazu u mjesto kod križa te su zajedno s biskupom Milovanom u sprovednoj povorci ospratili svoga najpoznatijega surještanina do posljednjega počivališta. Pogrebnu povorku glazbeno su pratili kantori iz sjemeništa «Redemptoris Mater».

U crkvi je načelnik općine Medulin Goran Buć pročitao životopis pokojnika, istaknuvši poseban odnos prema svom rodnom mjestu, za što je 2010. godine postao počasni građanin općine Medulin.

Biskup Bogetić rođen je od oca Luke i majke Agate Premate 24. travnja 1922. u Premanturi, gdje je završio pačku školu. Gimnaziju je završio u Kopeu, filozofiju na Pazinskom lateranskom sveučilištu

trenutcima epochalnih promjena, pada bivšega režima i nastanka samostalne države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti valjane korake za ostvarenje velikih projekata. U proljeće 1992. godine zadužio je svećenika Antuna Heka da se prihvati osnivanja škole, klasične gimnazije u zgradi Pazinskoga sjemeništa. Dana 11. siječnja 1993. posjetio je zajedno s tadašnjim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom zgradu Kolegija, gdje su supotpisali povelju o početku obnove zgrade. Pazinski kolegij - klasična gimnazija započela je s radom u rujnu 1993. Biskup Bogetić je 8. prosinca 1991. osnovao Biskupijsko misijsko sjemenište «Redemptoris Mater» u Puli za pripadnike Neokatekumenskoga puta. Sjemeništarci, do tada smješteni po obiteljima, polazili su u akademskoj godini 1991./92. i 1992./93. studij teologije u Rijeci. U međuvremenu su Porečkoj i Pulskoj biskupiji dodijeljeni na uporabu vojni objekti bivše pulske vojarne «Vitomir Širota Pajo», koji su prerađeni za prebivalište poglavara i bogoslova. Dana 10. rujna 1993. osnovao je i Visoku teološku školu u sjemeništu «Redemptoris Mater». Godine 1997. postavljen je kamen temeljac za gradnju novoga kompleksa toga pulskoga sjemeništa. Njegovim zalaganjem vratili su se pavlini u samostan u Sv. Petru u Šumi, nakon 210 godina njihova izbjavanja, 7. srpnja 1993. Za njegove biskupske službe izgrađena je nova zgrada ordinarijata u Poreču jer su do tada svi biskupi, od sv. Maura do biskupa Dragutina Nešića, stolovali u staroj zgradi povezanoj s bazilikom. Umirovljen je 10. siječnja 1998. godine. Po umirovljenju više godina bio je u službi duhovnika u sjemeništu «Redemptoris Mater» na Tajvanu, a po povratku u domovinu nastanio

svom životnom vladu. Pokušavao je u svom životu biti sa svima u miru. Pokušavao je u svakom vidjeti ono najbolje i ako bi netko iskliznuo iz tračnika, uvijek je našao na njegovo razumijevanje i simpatiju, naglasio je biskup Kutleba.

Na kraju mnogoga slavlja katedralni župnik Rikard Lekaj pročitao je brojne sućuti kardinala Josipa Boranića, predsjednika HBK-a Željimir Puljića te predsjednika Vlade Andreja Menkovića. Preenijevši izraze sućuti pape Franje, nuncij D'Errico je izrekao nekoliko osobnih uspomena na mona. Bogetića. Istaknuo je njegovu srdačnost prema svima i iznimnu jednostavnost velike duhovne dubine. «Jako je dojmljivo vidjeti natpis 'Santo subito' (Odmah svet) na spovedu vašega voljenoga biskupa», istaknuo je nuncij komentirajući transparent koji su vjernici držali na izlazu iz katedrale, poravnili na strpljivo poštivanje crkvenih procedura te na molitvu «da svetost mona. Antuna Bogetića bude priznata, na dočepit toga kraja i cijele sveopće Crkve».

U ime nekadašnjih učenika Pazinskoga sjemeništa i u ime Slovenske biskupske konferencije sućuti je izrekao biskup Pirih. Izraze sućuti kardinala Vinka Puljića pročitao je njegov izaslanik Michele Capasso.

u Rimu, a teologiju u Gorki. Za svećenika ga je 29. lipnja 1946. u Poreču zaređio biskup Raffaele Radossi. Mlada misu proslavio je u rodnoj Premanturi 14. srpnja iste godine, uzevši kao mladomisijsko geslo riječi «Dođi kraljevstvo tvoje». Nakon župnikovanja na Labintini, u sv. Luciji Labinskoj od 1946. do 1947. i od 1947. do 1950. u Labirna, imenovan je tajnikom biskupa Dragutina Nežića i na toj je službi bio od 1950. do 1952. godine. Službu duhovnika u Pazinskom sjemeništu obavljao je od 1952. do 1962., kada je sjemenište imalo svoj najveći uzlet, te je tada mnogim mladikima pomogao raspoznati zove li ih Gospodin u svećeničku službu, a pozvanima je bio pouzdan pratilac i uzor. Godine 1962. imenovan je župnikom u Pazinu, gdje je ostao do 1967., kada je bio imenovan generalnim vikarom Porečke i Pulske biskupije. Godine 1980. započeo je svoje misionsko djelovanje u Argentini, gdje ga je zateklo imenovanje porečkim i pulskim biskupom - 27. veljače 1984.

Za biskupa je zaređen u Poreču 28. travnja 1984., uzevši biskupsko geslo «U tebe se, Gospodine, uzdam». Glavni reditelj bio je kardinal Franjo Kuharić, a suposvetitelji nadbiskup Josip Pavličić i biskup Dragutin Nežić. U tim povijesnim

se u Svećeničkom domu «Betanija» u Puli. Po povratku u Pulu bio je veoma aktivan te je često i rado predvodio razna slavlja, ali s jednakom je radošću pružao pastoralnu pomoć župnicima mijenjajući ih za mise i radnim danom. Njegov posljednji javni nastup bila je proslava 70. obljetnice svećeništva 29. lipnja 2006. u pulskoj crkvi sv. Pavla. Autor je brojnih knjiga duhovnoga sadržaja, a najznačajnija je njegova autobiografija «Moj život, od Anda do Tihog oceana» koju je objavio 2000. i u kojoj je uz ostalo otkrio da je jedan od njegovih glavnih ideala bio i sv. Pavao.

U svaku je službu ulagao čitava sebe, ne očekujući nikakve nagrade ili bilo kakva priznanja. Sve svoje znanje i sve što je imao posvetio je drugima i naviještajući radosne vijesti do nakraj zemlje. Konstantnost i odlučnost odlikovala ga je u činjenju dobra i nasljedovanju Krista u svemu tijekom cijeloga života. Možda nekada, kao mnogi veliki ljudi, nije bio shvaćen u svojim nakanama. Znao je da je samo nasljedovati Krista pravi put. Imao je izgrađen ojet za potrebite. Sve što je činio nije činio za pohvalu i zahvalnost ljudi, nego jednostavno iz dobrote i s poniznošću. (GK i ML)

Glas koncila, br. 17, 30. travnja 2017.

20
travanj '17

In memoriam: Mons. Antun Bogetić (<http://www.ipazin.net/in-memori- am-mons-antun-bogetic/>)

📅 20. travnja 2017., 0:35 📁 Naslovnica (<http://www.ipazin.net/naslovnica/>), Pazin (<http://www.ipazin.net/pazin/>)
🗨️ 1 komentar (<http://www.ipazin.net/in-memori- am-mons-antun-bogetic/#comments>)

Mons. Antun Bogetić, Porečki i pulski biskup u miru, preminuo je 19. travnja 2017. godine u Puli.

Rođen je 24. travnja 1922. u Premanturi. Gimnaziju završio u Kopru, filozofiju na Papinskom lateranskom sveučilištu u Rimu, a teologiju u Gorici. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1946. u Poreču. Bio je od 1980. do 1984. misionar u Argentini. Porečko-pulskim biskupom imenovan je 27. veljače 1984. godine. Za biskupa je zaređen u Poreču 28. travnja 1984., a umirovljen je 10. siječnja 1998. godine. Po umirovljenju, nakon više godina službe duhovnika u Sjemeništu "Redemptoris Mater" na Taiwanu, nastanio se u Svećeničkom domu Betanija u Puli gdje je živio do smrti.

Brojne su njegove zasluge napose iz vremena kada je obnašao biskupsku službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti valjane korake za ostvarenje velikih projekata, njegovim su angažmanom ustanovljene neke od danas ključnih ustanova u Porečkoj i Pulskoj biskupiji.

Preminuli mons. Bogetić imao je važnu ulogu u osnivanju Pazinskog kolegija-klasične gimnazije. Godine 1992. zadužio mons. Antuna Heka to zahtjevno djelo i pružao mu svu potrebnu podršku. 31. siječnja 1993. godine, prilikom posjeta dr. Franje Tuđmana zgradu kolegija, mons. Bogetić potpisao povelju o početku obnove zgrade.

Sprovodni obredi i oproštaj od umirovljenog Biskupa obaviti će se u petak 21. travnja 2017. u katedrali u Puli, nakon čega će Biskup Antun biti ispraćen i sahranjen, po njegovoj želji, u crkvi u Premanturi.

Preminuo mons. Antun Bogetić

19.04.2017 17:01

Mons. Antun Bogetić, porečki i pulski biskup u miru, okrijepljen svetim sakramentima, preminuo je u srijedu, 19. travnja 2017., u 1.30 sati, u 95. godini života, u Svećeničkom domu Betanija u Puli. Obavijest o ispraćaju i sprovodu bit će objavljena naknadno.

Mons. Antun Bogetić rođen je 24. travnja 1922. godine od oca Luke i majke Agate Premate, u Premanturi, mjestu na krajnjem jugu istarskog poluotoka. Osnovnu je školu završio u rodnom mjestu, gimnaziju u sjemeništu u Kopru, filozofiju na Papinskom Lateranskom sveučilištu u Rimu, a teologiju u Gorici.

Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1946. u Poreču, reditelj je bio mons. Raffaele Radossi. Mladu misu proslavio je u rodnoj Premanturi 14. srpnja iste godine, uzevši kao mladomisničko geslo riječi „Dođi kraljevstvo tvoje.” Nakon župnikovanja na Labinštini, u sv. Luciji Labinskoj od 1946. do 1947. i od 1947. do 1950. u Labinu, imenovan je tajnikom biskupa Dragutina Nežića. Tu je službu vršio od 1950. do 1952. godine, kada je započeo je desetogodišnju službu duhovnika u Pazinskom sjemeništu. Godine 1962. imenovan je župnikom u Pazinu, gdje ostaje do 1967. kada postaje generalni vikar biskupije. Godine 1980. započinje svoje misionarsko djelovanje u Argentini gdje ostaje do 1984. godine. Ondje ga sustiže poziv za biskupsko imenovanje.

Porečkim i pulskim biskupom imenovan je 27. veljače 1984. godine. Za biskupa je zaređen u Poreču 28. travnja 1984. uzevši biskupsko geslo „U tebe se Gospodine uzdam”. Glavni reditelj bio je kardinal Franjo Kuharić, a suposvetitelji nadbiskup Josip Pavlišić i biskup Dragutin Nežić.

Mons. Bogetić umirovljen je 10. siječnja 1998. godine. Po umirovljenju, nakon više godina službe duhovnika u Sjemeništu "Redemptoris Mater" na Tajvanu, nastanio se u Svećeničkom domu Betanija u Puli gdje je živio do smrti. Po povratku u Pulu bio je veoma aktivan te je često i rado predvodio razna slavlja, ali s jednakom je radošću pružao pastoralnu pomoć župnicima mijenjajući ih za mise čak i radnim danom, volio je reći da se osjeća „kapelanom svim pulskim župnicima”.

Brojne su njegove zasluge napose iz vremena kada je obnašao biskupsku službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti valjane korake za ostvarenje velikih projekata, njegovim su angažmanom ustanovljene neke od danas ključnih ustanova u Porečkoj i Pulskoj biskupiji.

U proljeće 1992. godine mons. Bogetić zadužio je vlč. Antuna Heka da se prihvati zadatka osnivanja škole, klasične gimnazije u zgradi Pazinskog sjemeništa. Dana 31. siječnja 1993. mons. Bogetić posjetio je zajedno s tadašnjim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom zgradu Kolegija gdje su supotpisali povelju o početku obnove zgrade. Pazinski kolegij – klasična gimnazija započela je s radom u rujnu 1993., i od tada, već gotovo četvrt stoljeća se ondje s pažnjom i marom odgajaju novi naraštaji koji su već do sada svojim angažmanom i uspjesima opravdali želje i namjere utemeljitelja. Zaslugom biskupa Bogetića podignuta je i nova zgrada biskupskoga ordinarijata.

Biskup mons. Antun Bogetić je 8. prosinca 1991. osnovao Biskupijsko misijsko sjemenište "Redemptoris Mater" u Puli za pripadnike Neokatekumenskog puta. Sjemeništarcu, do tada smješteni po obiteljima, polazili su u akademskoj godini 1991./92. i 1992./93. Riječku bogosloviju. U međuvremenu su Porečkoj i Pulskoj biskupiji dodijeljeni na korištenje vojni objekti bivše pulske vojarne "Vitimir Širola Pajo", koji su preuređeni za prebivalište poglavara i bogoslova. Dana 30. rujna 1993. mons. Bogetić je osnovao i Visoku teološku školu u Sjemeništu „Redemptoris Mater". Godine 1997. postavljen je kamen temeljac za gradnju novog kompleksa tog pulskog sjemeništa.

Još jedna od značajnih zasluga mons. Bogetića je povratak pavlina u samostan u Sv. Petru u Šumi. Ostvarilo se to, slijedom njegovih nastojanja, nakon 210 godina njihova izbivanja, 7. srpnja 1993. godine.

Dijamantni jubilej, 60. obljetnicu misništva, proslavio je 26. kolovoza 2006. u Eufrazijevoj bazilici u Poreču. Dana 28. travnja 2009. u župnoj crkvi Sv. Pavla u Puli proslavio je dvadeset i petu obljetnicu biskupske službe.

Dana 29. lipnja 2016., na blagdan sv. Petra i Pavla, u pulskoj crkvi sv. Pavla proslavio je 70. obljetnicu svećeništva, što je ujedno bio i njegov posljednji javni nastup.

Autor je brojnih knjiga duhovnog sadržaja, a svakako najznačajnija je njegova autobiografija „Moj život, od Anda do Tihog oceana" koju je objavio 2010. godine.

Izuzetno omiljen među narodom, bio je zaista oličenje izraza koji se uobičajeno koristi za svećenike, „Uzet iz naroda i postavljen za narod.", ali on je to bio, na posve identičan način, možda još i više, postavši biskupom.

Svaki biskup obilježi biskupiju kojom upravlja svojim načinom, svojim stilom, mons. Bogetić velikim je povijesnim, epohalnim gestama obilježio i zadužio Porečku i Pulsku biskupiju, ali u širem smislu i Crkvu u Hrvata, kao i druge mjesne Crkve u raznim krajevima svijeta, „od Anda do Tihog oceana". (IKA)

***Ja sam uskrsnuće i život, govori Gospodin;
tko u mene vjeruje, neće umrijeti nikada!***

(Iv 11,25a. 26)